

Śpiewnik

Obóz Bieszczady 2021
21. WDW "Stare Żbiki"

Arka Noego

Jacek Kaczmarski

W pełnym słońcu w środku lata, wśród łagodnych fal zieleni
Wre zapamiętała praca, stawiam łódź na suchej ziemi
Owad w paku drży kwitnącym, chłop po barki brodzi w życie
Ja pracując w dzień i w nocy, mam już burty i poszycie

e D e D
e D e D h a e

Budujcie Arkę przed potopem
Dobądźcie na to swych wszystkich sił!
Budujcie Arkę przed potopem
Choćby tłum z waszej pracy kpił!
Ocalić trzeba co najdroższe
A przecież tyle już tego jest!
Budujcie Arkę przed potopem
Odrzućcie dziś każdy zbędny gest

e a e
D a h e a

Muszę taką łódź zbudować, by w niej całe życie zmieścić
Nikt nie wierzy w moje słowa, wszyscy mają ważne wieści
Ktoś się o majątek kłóci, albo łatwy węszy żer
Zanim się ze snu obudzi, będę miał już maszt i ster!

Budujcie Arkę przed potopem
Niech was nie mami głupców chór!
Budujcie Arkę przed potopem
Słychać już grzmot burzowych chmur!
Zostawcie kłótnie swe na potem
Wiarę przeczuciom dajcie raz!
Budujcie Arkę przed potopem
Zanim w końcu pochłonie was!

Każdy z was jest łodzią w której, może się z potopem mierzyć
Cało wyjść z burzowej chmury, musi tylko w to uwierzyć!
Lecz w ulewie grzmot za grzmotem, i za późno krzyk na trwogę
I za późno usta z błotem, wypluwają mą przestrozę!

Budujcie Arkę przed potopem
Słyszę sterując w serce fal!
Budujcie Arkę przed potopem
Krzyczy ten co się przedtem śmiał!
Budujcie Arkę przed potopem
Naszych nad własnym losem łez!
Budujcie Arkę przed potopem
Na pierwszy i na ostatni chrzest!

fis h fis
E h cis fis h

Ballada o Dzikim Zachodzie

śl.: *Wojciech Młynarski*

muz.: *Tadeusz Suchocki*

Potwierdzają to setne przykłady	G C G
Że westerny wciąż jeszcze są w modzie	e D G
Wysłuchajcie więc państwo ballady	G C G
O tak zwanym najdzikszych zachodzie	e D G
Miasto było tam jakich tysiące	C G
Wokół preria i skały naprzeciw	C G
Jak gdzie indziej świeciło tam słońce	G C G
Marli starcy, rodziły się dzieci	e D G

I tym tylko od innych różni się ta ballada	C D G C
Że w tym mieście gdzieś na prerii krańcach	C G
Na jednego mieszkańca jeden szeryf przypadał	C D C G
Jeden szeryf na jednego mieszkańca	e D G

Konsekwencje ten fakt miał ogromne	G C G
Bo nikt w mieście za spluwę nie chwycił	e D G
I od dawna już każdy zapomniał	G C G
Jak wygląda prawdziwy bandyta	e D G
Choć finanse poniekąd leżały	C G
Gospodarka i przemysł był na nic	C G
Ale każdy, czy duży, czy mały	G C G
Czuł się za to bezpieczny bez granic	e D G

I tym tylko od innych różni się ta ballada ...

Jeśli państwa historia ta nudzi	G C G
To pocieszcie się tym, że nareszcie	e D G
Którejś nocy krzyk ludzi obudził	G C G
Bank rozbity, bandyci są w mieście	e D G
Dobrzy ludzie na próżno wołacie	C G
Nikt nie wstanie za spluwę nie chwyci	C G
Skoro każdy świadomość zatracił	G C G
Czym się różnią od ludzi bandyci	e D G

Bo tym tylko od innych różni się ta ballada	C D G C
Że w tym mieście gdzieś na prerii krańcach	C G
Na każdego człowieka nagle strach upadł blady,	C D C G
Od szeryfa do zwykłego mieszkańca	e D G

Potwierdzają to setne przykłady,
Że westerny wciąż jeszcze są w modzie,
Wysłuchaliście, państwo, ballady
O tzw. najdzikszym zachodzie,
Miasto było tam, jakich tysiące,
Ludzkie w nim krzyżowały się drogi,
Lecz nie wszystkim świeciło tam słońce,
Bo bandyci krążyli bez trwogi

Wyciągnijmy więc morał w tej balladzie ukryty,
Gdy nie grozi nam żadne riffifi,
Że czasami najtrudniej jest rozpoznać bandytę,
Gdy dokoła są sami szeryfi

Ballada o krzyżowcu

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, dokąd pędzisz w stal odziany?
Pewnie tam, gdzie błyszczą w dali Jeruzalem białe ściany.
Pewnie myślisz, że w świątyni zniewolony Pan twój czeka
Abyś przybył go ocalić, abyś przybył doń z daleka.

e A
C D

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, chcesz oblegać Jeruzalem?
Strzegą go wysokie wieże strzegą go Mahometanie
Pan opuścił Święte Miasto na nic poświęcenie twoje
Po co niszczyć białe wieże po co ludzi niepokoić

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia byłem dzisiaj w Jeruzalem,
Przemierzałem puste sale pana twego nie widziałem
Pan opuścił Święte Miasto przed minutą, przed godziną,
W chłodnym gaju na pustyni z Mahometem pije wino.

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, porzuć walkę niepotrzebną
Porzuć miecz i włóczęgę swoją i jedź ze mną, i jedź ze mną
Bo, gdy szlakiem ku północy podążają hufce ludne
Ja podnoszę dumnie głowę i odjeżdżam na południe.

Krzyżowiec Kontratakuje

sl.: Leszek Błaszczyk

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, dokąd pędzisz pośród nocy?
Pewnie wysłał cię Lord Vader władca ciemnej strony mocy,
Byś podbijał tę planetę, posłał z tobą pułk szperaczy.
Tylko strzeż się Skywalker, by cię czasem nie zobaczył.

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, byłem wczoraj na pustyni.
Bliski koniec jest Imperium, Luke do tego się przyczynił.
Choć myśliwców przeciw niemu milion leci i pół ćwierci,
Luke odwraca dumnie głowę i uderza w Gwiazdę Śmierci.

Wolniej, wolniej, wstrzymaj konia, porzuć walkę niepotrzebną,
Porzuć blaster i miecz świetlny i leć ze mną, i leć ze mną,
Bo Imperium słabnie w oczach. Czy nie zastanawia to cię?
Gwiazda Śmierci pada przez korupcję oraz bezrobocie.

Bez słów

Chodzą ulicami ludzie G D
Maj przechodzą, lipiec, grudzień e h
Zagubieni wśród ulic, bram C G D
Przemarznięte grzeją dłonie
Dokądś pędzą, za czymś gonią
I budują wciąż domki z kart

A tam w mech odziany kamień C G
Tam zaduma w wiatru granie C G
Tam powietrze ma inny smak C G D
Porzuć kroków rytm na bruku
Spróbuj znajdziesz, jeśli szukać
Zechcesz nowy świat, własny świat

Płyną ludzie miastem szarzy
Pozbawieni złudzeń, marzeń
Omijają wciąż główny nurt
Kryją się w swych norach krecich
I śnić nawet o karecie,
Co lśni złotem nie potrafią już

A tam w mech...

Żyją ludzie, asfalt depczą
Nikt nie krzyknie, każdy szepcze
Drzwi zamknięte, zaklepany krąg
Tylko czasem, kropla z oczu
Po policzku w dół się stoczy
I to dziwne drżenie rąk.

Bezdroża

śl. Jerzy Harasymowicz m. Bartłomiej Adamczak

Powiewając kaszkietem nieba F G
Witają nas bezdroża wzbijając kurz a7
Zarosłym trawą Łemków traktem
Wędrowną pieśni jedzie wóz

Wypłwiały na płótna budzie
Fruwa ruski Michał z mieczem
Na wozie tym namiot nieba
I długowłose wicher jedzie

I świat wronieje i koń i wóz		F G a
I wiatr jak żagle wydyma balkony		F G a
Kiedyż ja wreszcie z tych domów stu		F G a
Choć jeden nazwę swoim domem	x2	F G (D) a

Tam jesień wokół niczyja F G
I świat też w chmurach jest niczyj a7
Dusza nasza w liście ubrana
Paradnych kroków nie ćwiczy

Niezmierzona jest duszy przestrzeń
Roni złote liście na drzewach
Płomienisty wolności szych
Przez jesienne pisze się nieba

I świat wronieje i koń i wóz	F G a
I wiatr jak żagle wydyma balkony	F G a
Kiedyż ja wreszcie z tych domów stu	F G a
Choć jeden nazwę swoim domem	F G a

Już świat wronieje i koń i wóz	F G a
I wiatr jak żagle wydyma balkony	F G a
Wiem teraz - piórka wiatru trzy	F G a
Są moim domem rozpędzonym	F G D a

Biały kaftanik

Dawno minął czas
Resocjalizacji,
Choć na spacer ciągle
Wyjść nie możesz sam.
Mógłbyś jeszcze czasem
Dostać palpitacji,
Lecz pamiętaj o tym:
"Lekarz to twój brat."
Znów pewnie ci włożą
Kaftanik przez głowę,
I znowu karetka
Powiezie cię w dal,
Psychiatra obejrzy,
Postawi diagnozę,
Pasami do łóżka
Przycisną cię tak.

G e
C D

Ref. : Aaa, ja chciałbym znów
Biały kaftanik mieć
I leczyć się, leczyć się,
Leczyć się na mózg.

Byłeś jeszcze młody,
Gdy dostałeś w głowę,
Później biały szpital,
Minął czasu szmat.
Potem przy obiedzie
Nie dali ci noża,
Chcesz wyjść na korytarz,
A tu klamki brak.
I szedłeś przed siebie
W asyście psychiatrów,
Twą drogę wyznaczał
Korytarzy szlak.
Na oddział zamknięty,
Do innych wariatów
Popatrzysz wokoło
I westchniesz tak:

G e
C D

Ref. : Aaa, ja chciałbym...

Nie ma na co czekać,	G e
Nie ma co rozważać,	C D
Po co dłużej zwlekać,	
Jaki problem masz?	
Ty wciąż jesteś wariat,	
Choć się lekarz myli,	
Nie rozumiesz tego,	
Bo ci myśleć strach.	
I pójdziesz przed siebie	
W asyście psychiatrów,	
Twą drogę wyznaczy	
Korytarzy szlak	
Na oddział zamknięty	
Dla innych wariatów,	
Popatrzysz, pomyślisz	
I westchniesz tak:	

Ref.: Aaa, ja chciałbym...

Bieszczady

Andrzej Starzec

Tu w dolinach wstaje mgłą wilgotny dzień	e9 a7
Szczyty ogniem płoną stoki kryje cień	D7 G H7
Mokre rosą trawy wypatrują dnia	e9 a7
Ciepła, które pierwszy słońca promień da	D7 G H7

Cicho potok gada, gwarzy pośród skał	G C D7 G
O tym deszczu, co z chmury trochę wody dał	G C D7 G
Świerki zapatrzone w horyzontu kres	G C D7 G
Głowy pragną wysoko, jak najwyżej wznieść	G C D7 G

Tęczę kwiatów barwny połoniny łąn	e9 a7
Słońcem wypełniony jagodowy dzban	D7 G H7
Pachnie świeżym sianem pokos pysznych traw	e9 a7
Owiec dzwoneczkami cisza niebu gra	D7 G H7

Cicho potok gada, gwarzy pośród skał...

Serenadą świerszczy, kaskadami gwiazd	e9 a7
Noc w zadumie kroczy mroku ścieląc płaszczy	D7 G H7
Wielkim Wozem księżyc rusza na swój szlak	e9 a7
Pozłocistym sierpem gasi lampy dnia	D7 G H7

Cicho potok gada, gwarzy pośród skał...

Bieszczadzki blues

Stary góral zapowiadał pięć tygodni ekstra lampy,
w telewizji to powtórzył jeden gość,
więc chłopaki swe plecaki spakowali i pognali
na bieszczadzki rajd, bo miasta mieli dość

D D7 G
D H7 E
E A
G A7 D D7

Ref.: To jest bieszczadzki blues,
śpiewany w deszczochronie,
to jest bieszczadzki blues,
tak smutny jak kropel senny plusk.
Kiedy słońce twarz pokaże,
to i blues się nam rozmarzy,
teraz smutny jest,
bo ciągle pada deszcz.

G7
D D7
G
D
G g
D Cis7 C7 H7
E
A7 D G7 D

W autobusie w Lutowiskach ścisk, że nie ma czym oddychać,
jeszcze chwila i ruszymy znów na szlak.
Połoniny jak dziewczyny pozdrawiają i czekają,
a tu słychać grzmot, lać zaczyna, niech to szlag...

Ref.: To jest bieszczadzki blues..

Żeby chociaż kapuśniaczek, albo jakaś zwykła mżawka,
a tu istny potop z nieba leje się.
Rajdu szkoda, w butach woda, czas się dłuży, my w kałuży,
by nie zwariować zaśpiewajmy więc:

Ref.: To jest bieszczadzki blues..

Bieszczadzki rajd

Zebrało się tutaj wielu
Takich jak ty
Siadaj z nami przyjacielu
A zaśpiewamy ci

C a d G
C a d G
C C7 F f
C G C G

Rajd, rajd bieszczadzki rajd
Czy to w słońce czy to w deszcz
Idziesz z nami przyjacielu
Bo sam chcesz

Każdy harcerz przeżyć chce
Ten bieszczadzki rajd
Aby wzmocnić swoje siły
Jemy dużo pajd

Rajd rajd bieszczadzki rajd
Czy to w słońce czy to w deszcz
Idziesz z nami przyjacielu
Bo sam chcesz

Czasem chleba nam brakuje
Ale fajno jest
Ktoś nas wtedy poratuje
Bo braterski jest

Rajd rajd bieszczadzki rajd
Czy to w słońce czy to w deszcz
Idziesz z nami przyjacielu
Bo sam chcesz

Może kiedyś tu za rok
Wszyscy się spotkamy
Obsiądziemy ogień wkoło
I tak zaśpiewamy

Rajd rajd bieszczadzki rajd
Czy to w słońce czy to w deszcz
Idziesz z nami przyjacielu
Bo sam chcesz

Bieszczadzki trakt

autor: Bogusław Adamek

1. Kiedy nadejdzie czas, wabi nas ognia blask,
na polanie gdzie króluje zły.
G D C G
D C G
Gwiezdny pył w ogniu tym, łzy wyciśnie nam dym,
G D C G
tańczą iskry z gwiazdami, a my: D C G

ref.: Śpiewajmy wszyscy w ten radosny czas,
C D G
śpiewajmy razem ilu jest tu nas. C D e
Choć lata młode szybko płyną, wiemy że,
C D G e
nie starzejemy się. C D G

2. W lesie gdzie licho śpi, ma przygoda swe drzwi.
Chodźmy tam, gdzie na ścianie lasu lśnią,
oczy sów, wilcze kły, rykiem powietrze drży
tylko gwiazdy przyjazne dziś są.

ref.: Śpiewajmy wszyscy...

3. Dorzuć do ognia drew, w górę niech płynie śpiew,
wiatr poniesie go w wilgotny świat.
Każdy z nas o tym wie, znowu spotkamy się,
a połączy nas bieszczadzki trakt

ref.: Śpiewajmy wszyscy...

Bieszczadzkie anioły

Anioły są takie ciche, zwłaszcza te w Bieszczadach
Gdy spotkasz takiego w górach, wiele z nim nie pogadasz
Najwyżej na ucho ci powie, gdy będzie w dobrym humorze
Że skrzydła nosi w plecaku nawet przy dobrej pogodzie

a G
a e
C G C F
C G a e a

Anioły są całe zielone, zwłaszcza te w Bieszczadach
W trawie łatwo się kryją i w opuszczonych sadach
W zielone grają ukradkiem, nawet karty mają zielone
Zielone mają pojęcie, a nawet zielony kielonek

Anioły bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły
Dużo w was radości i dobrej pogody
Bieszczadzkie anioły, anioły bieszczadzkie
Gdy skrzydłem cię dotkną, już jesteście ich bratem

a G a
C G C
a G a
C G C

Anioły są całkiem samotne, zwłaszcza te w Bieszczadach
W kapliczkach zimą drzemią, choć może im nie wypada
Czasem taki anioł samotny zapomni, dokąd ma lecieć
I wtedy całe Bieszczady mają szaloną uciechę
Anioły, bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły
Dużo w was radości i dobrej pogody
Bieszczadzkie anioły, anioły bieszczadzkie
Gdy skrzydłem cię trącą, już jesteście ich bratem

Anioły są wiecznie ulotne, zwłaszcza te w Bieszczadach
Nas też czasami nosi po ich anielskich śladach
One nam przyzwalają i skrzydłem wskazują drogę
I wtedy w nas się zapala wieczny bieszczadzki ogień

Anioły, bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły
Dużo w was radości i dobrej pogody
Bieszczadzkie anioły, anioły bieszczadzkie
Gdy skrzydłem cię musną, już jesteście ich bratem

Bieszczadzkie reagge

Porannej mgły snuje się dym,
Jutrzenki szal na stokach gór,
Nowy dzień budzi się, budzi się,
Melodię dnia już rosa gra.

d C d C
d C d C
F C d C
d C d C

Ref.: Reagge, bieszczadzkie reagge,
Słońcem pachnące, ma jagód smak,
Reagge, bieszczadzkie reagge,
Jak potok rwący przed siebie gna.

d C d C
d C d C
d C d C
d C d C

Połonin czar ma taką moc,
Że gdy je ujrzysz pierwszy raz,
Wrócić chcesz, wrócić chcesz znów za rok,
Z poranną rosą czekać dnia.

Ref.: Reagge, bieszczadzkie reagge...

Bijatyka

To dwudziesty czwarty był lutego,
Poranna rzedła mgła.
Wyszło z niej siedem uzbrojonych kryp,
Turecki niosły znak.

D
A
hD
G Ah

Ref.: I znów bijatyka - no i znów bijatyka - i
Bijatyka cały dzień,
I porąbany dzień i porąbany łeb,
Razem bracia - aż po zmierzch.

D
DA
hD
GAh

Już pierwszy skrada się do burt,
A zwie się "Goździk " i
Z Algieru Pasza wysłał go,
Aby nam upuścić krwi.

No już drugi skrada się do burt,
A zwie się "Róży pąk",
Plunęliśmy ze wszystkich ruf,
Bardzo szybko szedł na dno.

W naszych rękach dwa i dwa na dnie,
Cała reszta związa gdzieś,
A jeden z nich zabraliśmy aż,
Na starej Anglii brzeg.

Bitwa

Okręt nasz wpłynął w mgłę i fregaty dwie
Popłynęły naszym kursem by nie zgubić się.
Potem szkwał wypchnął nas poza mleczny pas
I nikt wtedy nie przypuszczał, że fregaty śmierć nam niosą.

aGFd
aGCE
aGFd
aGCE

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

CGae
FGa
CGae
FGa

Nagły huk w uszach grał i już atak trwał,
To fregaty uzbrojone rzędem w setkę dział.
Czarny dym spowił nas, przyszedł śmierci czas,
Krzyk i lament mych kamratów, przerywany ogniem katów.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Pocisk nasz trafił w maszt, usłyszałem trzask,
To sterburkę rozwaliła jedna z naszych salw.
"Żagiel staw" krzyknął ktoś, znów piratów złość,
Bo od rufy nam powiało, a fregatom w mordę wiało.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Z fregat dwóch tylko ta pierwsza w pogoń szła,
Wnet abordaż rozpoczęli, gdy dopadli nas.
Szyper ich dziury dwie zrobił w swoim dnie,
Nie pomogło to psubratom, reszta z rei zwisa za to.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Po dziś dzień tamtą mgłę i fregaty dwie,
Kiedy noc zamyka oczy, widzę w moim śnie.
Tamci, co śpią na dnie, uśmiechają się,
Że ich straszną śmierć pomścili bracia, którzy zwyciężyli.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Ciepła krew poleje się strugami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Chlebie najcichszy

Chlebie najcichszy,	G D
otul mnie swym milczeniem,	C D
ukryj mnie w swojej bieli,	G D
wchłoń moją ciemność.	a e

Przemień mnie w siebie,	e C
bym jak Ty stał się chlebem. / x2	G D
Pobłogosław mnie, połam,	e C
rozdaj łaknącym braciom. / x2	G D

A ułamki chleba,
które zostaną / x2
rozdaj tym,
którzy nie wierzą w swój głód. / x2

Czarny blues o czwartej nad ranem

Stare Dobre Małżeństwo

sl.: Adam Ziemiański

muz.: Krzysztof Myszkowski

Ref: Czwarta nad ranem, może sen przyjdzie	A cis
Może mnie odwiedzić	D A
Czwarta nad ranem może sen przyjdzie	E fis
Może mnie odwiedzić	D E A

Czemu Cię nie ma na odległość ręki	A E
Czemu mówimy do siebie listami	fis cis
Gdy Ci to śpiewam u mnie pełnia lata	D A
Gdy to usłyszysz będzie środek zimy	D E

Czemu się budzę o czwartej nad ranem	A E
I włosy twoje próbuję ugłaskać	fis cis
Lecz nigdzie nie ma twoich włosów	D A
Jest tylko biała nocna lampka	D E
Łysa śpiewaczka	fis

Śpiewamy bluesa bo czwarta nad ranem	A E
Tak cicho żeby nie zbudzić sąsiadów	fis cis
Czajnik z gwizdkiem świruje na gazie	D A
Myślałby kto że rodem z Manhattanu	D E

Ref: Czwarta nad ranem, może sen przyjdzie	A cis
Może mnie odwiedzić	D A
Czwarta nad ranem może sen przyjdzie	E fis
Może mnie odwiedzić	D E A

Herbata czarna myśli rozjaśnia	A E
A list twój sam się czyta	fis cis
Że można go śpiewać, za oknem mruczą bluesa	D A
Topole z Krupniczej	D E

I jeszcze strażak wszedł na solo	A E
Ten z Mariackiej wieży	fis cis
Jego trąbka jak księżyc biegnie nad topolą	D A
Nigdzie się jej nie spieszy	D E

Ref: Już piąta, może sen przyjdzie	A cis
Może mnie odwiedzić	D A
Już piąta, może sen przyjdzie	E fis
Może mnie odwiedzić	D E A

Czarny chleb

Jedzie pociąg, złe wagony e
Do więzienia wiozą mnie G
Świat ma tylko cztery strony D
A w tym świecie nie ma mnie e

Gdy swe oczy otworzyłem
Wielki żal ogarnął mnie
Po policzkach łzy spłynęły
Zrozumiałem wtedy, że

Czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością / x2

Młodsza siostra zapytała:
"Mamo, gdzie braciszek mój?"
"Brat twój w ciemnej celi siedzi
Odsiaduje wyrok swój"

Czarny, czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością / x2

Wtem do celi klawisz wpada
I zaczyna więźnia bić
Młody więzień na twarz pada
Serce mu przestaje bić

I nadejdzie chwila błoga
Śmierć zabierze oddech mój
Moje ciało stąd wyniosą
A pod cela będą znów

Inny czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością

Czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością

Cztery piwka na stół

1. Ze Świnoujścia do Walvis Bay g
Droga nie była krótka
A po dwóch dobach, albo mniej
Już się skończyła wódka. D g
"Do brydża"- krzyknął Siwy Flak g
I z miejsca rzekł: "Dwa piki"
A Ochmistrz w telewizor włął
Nie byle jakie siki D
- Cztery piwka na stół, w popielniczkę pet G C
Jakąś damę roześmianą król przytuli wnet D G
Gdzieś między palcami sennie płynie czas G G7 C
Czwarta ręka króla bije as D g
2. A w karcie tylko jeden as
I nic poza tym nie ma
Ale nie powiem przecież "Pas"
Może zagrają szlema
"Kontra"- mu rzekłem, taki bluff
By nieco spuścił z tonu
A Fred mi na to "Cztery trefl"
Przywalił bez pardonu
Cztery piwka na stół...
3. A mój w dwa palce obtarł nos
To znaczy: nie ma nic
I wtedy Flak, podnosząc głos
Powiedział "Cztery pik!"
I kiedy jeszcze cztery króle
Pokazał mu jak trza
To Fred z renonsem "Siedem pik."
Powiedział: ".niech gra Flak!"
Cztery piwka...
4. A ja mu: "Kontra", on mi: "Re"
Ja czuję pełen luz
Bo widzę w moich kartach, że
Jest atutowy tuz
Więc strzelam! Kiedy karty Fred
Wyłożył mu na blat
To każdy mógł zobaczyć jak
Siwego Flaka trafia szlag.
Cztery piwka...

5. Już nie pamiętam ile dni
 W miesiące złożył czas
 Morszczuki nawet dobrze szły
 I grało się nie raz
 Lecz nigdy więcej Siwy Flak
 Klnę na jumprowe wszy
 Choćbyś go prosił, tak czy siak
 Nie zasiadł już do gry

W popielniczkę pet, cztery piwka na stół
 Już tej damy roześmianej nie przytuli król
 Gdzieś nam się zapodział atutowy as
 Tego szlema z nami wygrał czas.

Deesis

Na Bani

s. Tom Borkowski m. Bartłomiej Adamczak

Tam las się pochyla prastarym chojarem	a A9 a
Nad ciemnym strumieniem niebo się zamyka	a A9 a
Tam buk rosochatym zakrywa konarem	a A9 a
Mogły, których nawet wiatr unika	F d G
Dla oczu ukryty - niedostrzegły wzrokiem	a A9 a
Jedyny ślad wymarłej sadyby -	B
Gasnąca drożyna spleciona z potokiem	a A9 a
Jakby nie była - odeszła jak gdyby	B
Porosły drzewa, gdzie umarli chaty	a G D a
Zamknęły się cerkwi widmowe wierzeje	e F d E7
Opuścił sioło Chrystus Pantokrator	a G D a
Zgięty w pół krzyż samotnie niszczeje	e F d E7
Na przekór podnieśmy ku niebu ektenie	a C
Na próżno błagajmy błogosławienia	G D
Za łemkowyne módlmy się daremnie	a C
Może dostąpimy jeszcze Przebóstwienia	G F
Mgły poruszmy świętym wozduchem	a C
Chramowe ikony podniesiemy z pyłu	G D
Obudzimy chóry naszej wiary kruchej	a C
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!	G D F

Dlaczego przestałem być Rusnakom bratem Chociaż wzorem dla nas te same hermeneje Dokąd uleciały cheruby skrzydlate Czemu płomień w oczach już duszy nie grzeje?	a A9 A F d G
Słupy dymu z nagłą podparły ciężkie chmury Gdy od nieba dzielił nas tylko ikonostas Umilkły w bólu niewzruszone góry - Jedyne, które miały tu pozostać	a A9 a B a A9 a B
Ku czyjej chwale wzniosły się pochodnie Całopalne ofiary dla którego Boga Jacyż to święci tej krwi byli głodni W jakim obrządku ojców kto pochował?	a G D a e F d E7 a G D a e F d E7
Na przekór podnieśmy ku niebu ektenie Na próżno błagajmy błogosławienia Za Łemkowynę módlmy się daremnie Może dostąpimy jeszcze Przebóstwienia	a C G D a C G F
Mgły poruszmy świętym wozduchem Chramowe ikony podniesiemy z pyłu Obudzimy chóry naszej wiary kruchej Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!	a C G D a C G D F
Na plecach wysoko ponieśmy ektenie Chociaż niegodniśmy błogosławienia Odprawmy na szczytach pokutę zmęczeniem Może doprosimy się tym przebaczenia	a C G D a C G F
Mgły poruszmy świętym wozduchem Chramowe ikony podniesiemy z pyłu Obudzimy chóry naszej wiary kruchej Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!	a C G D a C G D F

Deszcze niespokojne

"Czterej Pancerni i Pies"

sl.: *Agieszka Osiecka*

muz.: *Adam Walaciński*

wykon.: *Edmund Fetting*

Deszcze niespokojne
potargały sad,
a my na tej wojnie
ładnych parę lat.
Do domu wrócimy,
w piecu napalimy,
nakarmimy psa.
Przed nocą zdążymy,
tylko zwyciężymy,
a to ważna gra!

a G a G
C G C
a G
F G a
a
a h
A G E
a
H7 e a
H7 e

Na niebie obłoki,
po wsiach pełno bzu,
gdzież ten świat daleki,
pełen dobrych snów
Powrócimy wierni
my czterej pancerni,
"Rudy" i nasz pies.
My czterej pancerni
powrócimy wierni,
po wiosenny bez.

Dni których nie znamy

Marek Grechuta

Tyle było dni, do utraty sił,
Do utraty tchu, tyle było chwil,
Gdy żałujesz tych, z których nie masz nic,
Jedno warto znać, jedno tylko wiedz:

e G D G
C G e D
e G D G
C G e D

Że ważne są tylko te dni,
Których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil,
Tych, na które czekamy.
Że ważne są tylko te dni,
Których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil,
Tych, na które czekamy.

C a D
e C D G E

C a D
e C D G E

Pewien znany ktoś, kto miał dom i sad,
Zgubił nagle sens i w złe kręgi wpadł,
Choć majątek przysł, on nie stoczył się,
Wytlumaczyć umiał sobie wtedy, wtedy właśnie, że...

Że, ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil, tych na które czekamy,
Ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil.

Jak rozpoznać ludzi, których już nie znamy?
Jak pozbierać myśli z tych nieposkładanych?
Jak oddzielić nagle rozum swój od serca?
Jak usłyszeć siebie w takim szumnym skercu?

Jak rozpoznać ludzi, których już nie znamy?
Jak pozbierać myśli z tych nieposkładanych?
Jak odnaleźć nagle radość i nadzieję?
Odpowiedzi szukaj, czasu jest tak wiele.

Ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil, tych na które czekamy,
Ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy,
Ważnych jest kilka tych chwil.

Na na na na na na na na na...

C a D
e C D G E

Do serca przytul psa

Jan Kaczmarek (*Kabaret Elita*)

Zanim zdechnie w oceanie struty ropą śledź ostatni
A ostatniej trawy źdźbło przykryje pył,
Zanim w Leśniczówce - Pranie gigantyczny motel stanie,
Zanim ciszę leśna zmaści jazgot pił,
Zanim zniknie pod betonem osiedlowych skwerków reszta,
A w piwnicy odda ducha szara mysz,
Zanim wszystko co zielone, co w pachnącej trawie mieszka
Na podszwach rozniesiemy wzdłuż i wszerz.

E a F
G C
d a
F E7

Do serca przytul psa,
Weź na kolana kota,
Weź lupę popatrz- pchła!
Daj spokój, pchła to też istota.

E a
a d
d G
G C

Za oknem zasadź bluszcz,
Niech się gadzina wije,
A kiedy ciemno już i wszyscy śpią,
Matka śpi, ojciec śpi, babcia śpi, córka śpi, żona śpi

E a
a d
G E7

- Zapyłaj georginie.

a E

Nim zatruje aerozol do cna życie morskim świnkom
I przesłoni góry ciąg dymiących hałd,
Nim słowiki i skowronki stracą głosy i umilkną
W metalicznym ryku rozwydrzonych aut.
Nim karmiona sztucznie krowa da zielone, chude mleko,
Zanim wzruszysz się wachając sztuczny kwiat.
Zanim naturalny erzac w krew ci wejdzie tak daleko,
Że polubisz plastykowy, śmieszny świat.

Do serca przytul psa,
Weź na kolana kota,
Weź lupę, popatrz- pchła!
Daj spokój, pchła to też istota.

E a
a d
d G
G C

W jeżyny nura daj
Lub usiądź na mrowisku.
To może nie jest raj, lecz trwaj tam,
trwaj, w jeżynach trwaj, Wiosna, maj, a ty trwaj! A ty trwaj, a ty trwaj!

E a
a d
G C E7

- Bo to jest w końcu wszystko...

a

Dobosz

Przez czarne miasta białe wsie	e a
Po zaśnieżonych drogach	D G
Przeciwko sobie armie dwie	a
Uparcie szły na wroga	H7
I siały armie śmierć ze sobą	e a
Po miastach i po wioskach	D G
A w każdej armii kroczył dobosz	a
Co werbel miał i rozkaz	H7
Doboszu graj doboszu idź	a D7
Choćby się świat zawałił	G e
Trzeba nam iść i w werbel bić	a H7
Przed siebie dalej i dalej	e E7
Poprzez bitewny zgiełk i kurz	a D7
Do broni krzycz do broni	G e
Bo tamten dobosz to twój wróg	a H7
I śmierć mu werbel dzwoni	e H7 e
Aż wreszcie na rozstajach dróg	e a
Armia się z armią zwała	D G
I przyczajona w bębnoch śmierć	a
Skoczyła im do gardła	H7
I krew na śniegu zbiegła strugą	e a
I zamilkły armie obie	D G
Tylko dwa bębny długo długo	a
Warczały przeciw sobie	H7
Doboszu graj doboszu idź...	
Koło dobosza dobosz legł	e a
Na skraju wsi pod dębem	D G
I z drzewa się posypał śnieg	a
I werblem zbudził bęben	H7
I zagrał bęben naprzód naprzód	e a
I toczy się po drogach	D G
A drugi mu wtóruje w marszu	a
A drugi zagrał odzew	H7
Doboszu graj doboszu idź...	
Spokojnie leżą armie dwie	e a
Pod krzyżem na rozstajach	D G
I tylko nocą poprzez śnieg	a
Dwa bębny werblem grają	H7
Jednaki rytm wybijają...	
Doboszu graj doboszu idź...	

Don't worry be happy

Bobby McFerrin

kapo IV

Here's a little song I wrote
You might want to sing it note for note
Don't worry, be happy
In every life we have some trouble
But when you worry you make it double
Don't worry, be happy
Don't worry, be happy now

G a C G

(F7 a4 A7 F7)

ref.: (Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) don't worry
(Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) be happy
(Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) don't worry, be happy
(Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) don't worry
(Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) be happy
(Ooh, ooh ooh ooh oo-oooh ooh oo-oooh) don't worry, be happy

Ain't got no place to lay your head
Somebody came and took your bed
Don't worry, be happy
The landlord say your rent is late
He may have to litigate
Don't worry, be happy

ref.: don't worry, be happy

Ain't got no cash, ain't got no style
Ain't got no gal to make you smile
Don't worry, be happy
'Cause when you worry your face will frown
And that will bring everybody down
So don't worry, be happy
Don't worry, be happy now

ref.: don't worry, be happy

Now there, is this song I wrote
I hope you learned note for note
don't worry, be happy
in your life expect some trouble
When you worry you make it double
But don't worry, be happy,
be happy now, don't worry

Dożywocie gór

Na Bani

Drogi Mistrzu - Mistrzu mej drogi
Mistrzu Jerzy i Mistrzu Wojciechu
Przez Was w górach schodziłem nogi
Nie mogąc złapać oddechu

d C G
a G F

Gór co stoją nigdy nie dogonię
Znikających punktów na mapie
Jakie miejsce nazwę swym domem
Jakim dotrę do niego szlakiem?

Gór mi mało i trzeba mi więcej
Żeby przetrwać od zimy do zimy
Z wyrokiem wędrowki bez końca
Po śladach, które sam zostawiłem

A9 F C G

Góry, góry i ciągle mi nie dość
Skazanemu na gór dożywocie
Świat na dobre mi zbieszczadził
Szczyty wolnym mijają mnie krokiem

D e C D

Pańscy święci - i święci bezpańscy
Święty Jerzy, Mikołaju, Michale
Opuszczeni gór świętych mieszkańcy
Wasze imię pieśniami wychwalam

Gór co stoją nigdy nie dogonię
Znikających punktów na mapie
Ani chaty, którą nazwałbym domem
Gdzie żaden szlak by nie trafił

Gór mi mało i trzeba mi więcej...

Gór mi mało i trzeba mi więcej
Abym przetrwał od zimy do zimy
Skazany na wieczną wędrowkę
Po śladach, które sam zostawiłem

e E C D

Góry, góry i nigdy mi nie dość
Z gór dożywocia na karku wyrokiem
Świat na dobre mi zbieszczadził
Do szczytu wolnym zbliżam się krokiem

D e C D

Dym z jałowca

1. Dym z jałowca łązy wyciska	C a
Noc się coraz wyżej wznosi	F G
Strumień srebrną falą błyska	C a
Czyjś głos w leśnej ciszy prosi	F G
Żeby była taka noc	C e
Kiedy myśli mkną do Boga	F G
Żeby były takie dni	C e
Że się przy Nim ciągle jest	F G
Żeby był przy tobie ktoś	C e
Kogo nie zniechęci droga	F G
Abyś plecak swoich win	C a
Stromą ścieżką umiał nieść.	F G F
2. Ogrzej dłonie przy ognisku	
Płomień twarz ci zarumieni	
Usiądziemy przy nim blisko	
Jedną myślą połączeni	
3. Tuż przed szczytem się zatrzymaj	
Spójrz jak gwiazdy w dół spadają	
Spójrz jak drży kosodrzewina	
Góry z tobą zawołają	

Emeryt

Leżysz wtulona w pościel, coś cichutko mruyczysz przez sen
Łóżko szerokie, ta pościel świeża, za oknem prawie dzień
A jeszcze niedawno koja, w niej pachnący rybą koc
Fale bijące o pokład i bosmana zdarty głos

d a
F A
d C
F A

Ref: To wszystko było minęło - zostało tylko wspomnienie
Już nie poczuję wibracji pokładu gdy kable grają
Już tylko dom i ogródek i tak aż do śmierci
A przecież stare żaglowce po morzach jeszcze pływają..

d C G d

Nie gniewaj się kochanie, że trudno ze mną żyć
Że zapomniałem kupić mleko i gary zmyć
Lecz jeszcze niedawno okręt mym drugim domem był
Tam nie stało się w kolejkach, tam nie było miejsca dla złych

Ref: To wszystko było minęło - zostało tylko wspomnienie
Już nie poczuję wibracji pokładu gdy kable grają
Już tylko dom i ogródek i tak aż do śmierci
A przecież stare żaglowce po morzach jeszcze pływają..

Upłynie sporo czasu nim przyzwyczaję się
Czterdzieści lat na morzu zamknięte w jeden dzień
Skąd lekarz może wiedzieć, że za morzem tęskno mi
Że duszę się na lądzie, że śni mi się pokład pełen ryb

Ref: To wszystko było minęło - zostało tylko wspomnienie
Już nie poczuję wibracji pokładu gdy kable grają
Już tylko dom i ogródek i tak aż do śmierci
A przecież stare żaglowce po morzach jeszcze pływają..

Wiem masz do mnie żal mieliśmy
do przyjaciół iść
Spotkałem kolegę z rejsu, on w morze idzie dziś
Siedziałem potem na kei, ze łzami patrzyłem na port
Jeszcze przyjdzie taki dzień kiedy opuszczę go a na razie...

Ref: To wszystko było minęło - zostało tylko wspomnienie
Już nie poczuję wibracji pokładu gdy kable grają
Już tylko dom i ogródek i tak aż do śmierci
A przecież stare żaglowce po morzach jeszcze pływają..

Fala za falą

Paweł 'Aldaron' Czekański

I fala za falą, i dal za dałą
Raz Słońce raz Księżyc a drogi ciągle mało.   D a
I fala za falą, i dal za dałą   C G
Przyjaciele odchodzą wspomnienia zostają.

Są domy które mają ściany i dach   D C
Moja droga to tylko podłoga na niej szary piach.   G D
Są domy w których ciągle ktoś na kogoś czeka
A ja na swej drodze czekam każdego człowieka.

I fala za falą, i dal za dałą...

Są drogi które tylko łączą ze sobą domy
Są drogi które same z czasem stają się domem.
Być może jest gdzieś taki dom, w którym tylko Ty i ja
Lecz póki co ty swój dom a ja swoją drogę mam.

I fala za falą, i dal za dałą...

Są rozdroża, góry, morza
Są wyrazy, drogowskazy
Czy przecucie czy uczucie
Nigdy nie wiesz co się zdarzy

Prawo, lewo, kamień, drzewo
Woda, ogień, ziemia, niebo
W moim sercu tkwi zakłeta
Ma nieznana droga kręta.

I fala za falą, i dal za dałą...

Harcerskie ideały

Na ścianie masz kolekcję swoich barwnych wspomnień: D A e
Suszony kwiat, naszyjnik, wiersz i liść.
Już tyle lat przypinasz szpilką na tej słomie
To wszystko, co cenniejsze jest niż skarb.

Pośrodku sam generał Robert Baden-Powell,
Rzeźbiony w drewnie lilijki smukły kształt,
Jest krzyża znak i srebrny orzeł jest w koronie,
A zaraz pod nim harcerskich dziesięć praw.

Ramię pręż, słabość krusz i nie zawieź w potrzebie, D A e h
Podaj swą pomocną dłoń tym, co liczą na Ciebie,
Zmieniaj świat, zawsze bądź sprawiedliwy i odważny,
Śmiało zwalczaj wszelkie zło, niech twym bratem będzie każdy.

I świeć przykładem, świeć, G A D
I leć w przestworza leć,
I nieś ze sobą wieść,
Że być harcerzem chcesz.

A gdy spyta cię ktoś: „Skąd ten krzyż na twojej piersi”, D A e h
Z dumą odpowiesz mu: „Taki mają najdzielniejsi
I choć mało mam lat w moim harcerskim mundurze
Bogu, ludziom i ojczyźnie na ich wieczną chwałę służę”.

I świeć przykładem, świeć, G A D
I leć w przestworza leć,
I nieś ze sobą wieść,
Że być harcerzem chcesz.

Hej przyjaciele

Tam dokąd chciałem już nie dojdę - szkoda zdzierać nóg
Już wędrówki naszej wspólnej nadchodzi kres.
Wy pójdziecie inną drogą, zostawicie mnie,
Odejdziecie, sam zostanę na rozstaju dróg.

C G F C

Ref.:

Hej, Przyjaciele, przyjaciele hej zostańcie ze mną!
Przecież wszystko to, co miałem oddałem wam (za drewno!)
Hej, przyjaciele, przyjaciele hej zostańcie ze mną!
Znowu życie mi nie wyszło, znowu będę sam.

C G F C

Znów spóźniłem się na pociąg i odjechał już -
Tylko jego mglisty koniec zamajaczył mi.
Stoję smutny na peronie z tą walizką jedną,
Tak jak człowiek, który zgubił do swego domu klucz.

Ref.:

Hej, Przyjaciele ...

Tam, dokąd chciałem, już nie dojdę, szkoda zdzierać nóg.
Już wędrówki naszej wspólnej nadchodzi kres.
Wy pójdziecie inną drogą zostawicie mnie.
Zamazanych drogowskazów nie odczytam już ...

Hiszpańskie dziewczyny

Żegnajcie nam dziś, hiszpańskie dziewczyny, e C D
Żegnajcie nam dziś, marzenia ze snów, e C D
Ku brzegom angielskim już płynąć nam pora, C D e
Lecz kiedyś na pewno wrócimy tu znów. C H7 e

I smak waszych ust, hiszpańskie dziewczyny, e G D
W noc ciemną i złą nam będzie się śnić. e C D
Leniwie popłyną znów rejsu godziny, C D e
Wspomnienie ust waszych przysporzy nam sił. C H7 e

Niedługo ujrzymy znów w dali Cape Deadman
I Głowę Baranią sterczącą wśród wzgórz,
I statki stojące na redzie przed Plymouth.
Klarować kotwicę najwyższy czas już.

I smak waszych ust...

A potem znów żagle na masztach rozkwitną,
Kurs szyper wyznaczy do Portland i Wight,
I znów stara łajba potoczy się ciężko
Przez fale w kierunku na Beachie, Fairlie.

I smak waszych ust...

Zabłysną nam białą skałą zęby pod Dover
I znów noc w kubryku wśród legend i bajd.
Powoli i znojn timer tak płynie nam życie
Na wodach i w portach przy South Foreland Light.

I smak waszych ust...

Idąc zawsze idź

Grzegorz Tomczak

Przyszedeł do mnie, jak do swego	e
Twarz z powieści Witkacego miał	Fis
I dwie książki. Jak nie patrzeć	H
Bursa Andrzej i Wojacek Rafał	e H
W oczach miał zmęczenie światem	e
I chciał ze mną, tak jak z bratem iść w rozmowy szal	Fis
Więc od razu bez przymiarki	a
Takie słowne dwa ogarki mi dał	Fis H

Siedząc, zawsze siedz	e D G
Idąc, zawsze idź	C e a
Pierwsze kroki stawiaj w chmurach	D G
Choćbyś wiedział, że nie wskórasz	H e D
W takich chmurach nic	G E a
Absolutnie nic	Fis H

Kiedy mówisz, mów
Kiedy milczysz, milcz
Niechaj wielka będzie cisza
Tak by każdy ją usłyszał
Głośniej niż twój krzyk
Więc: kiedy milczysz, milcz

Milczeliśmy przez godzinę
Popijając połowinę pod kwas
Gdy byliśmy już w rozpędzie
Wstał, powiedział: na mnie będzie już czas
Jeszcze na mnie spojrzal, jak ten
Który miał miasteczka każdy wie, gdzie
Na odchodnym, bez przymiarki
Rzucił słowne dwa ogarki bym pamiętał, że

Siedząc, zawsze siedz...

Irlandzki sen

Tylko konia osiodłać i przez wrzosowiska h
Tam gdzie elfy i czarownice A h
A przydrożne kamienie imiona celtyckie h A
Dumnie noszą jak tajemnice G A h

Tylko konia osiodłać i przez wrzosowiska
Myślą z samym ścigać się Bogiem
Czarne myśli powkładać jak drwa do ogniska
Gdy noc chmurna zastąpi ci drogę

Ach śnij mi się śnij irlandzki śnie h A
Całego porwij mnie ach porwij mnie G A h
A od morza wiatr niech niesie mnie gdzieś h A
W irlandzki zielony sen G A h

Tylko konia osiodłać i przez wrzosowiska
Nad leśnego ruczaju kryształem
Woda moc ma czarowną, koń siły odzyska
Nad bezdrożem przeleci jak strzała

Ach śnij mi się śnij irlandzki śnie...

Tylko konia osiodłać i przez wrzosowiska
Jak przez miłość do rudej dziewczyny
Kiedy w dali zabłyśnie nadzieja jak iskra
Spadła gwiazda czy wioska w dolinie

Ach śnij mi się śnij irlandzki śnie...

Wreszcie konia przywiązać i do drzwi zapukać
Ucałować te włosy jak płomień
I w modlitwie dziękczynnej spokoju poszukać
I w ciemności popłakać jak człowiek

Ach śnij mi się śnij irlandzki śnie...

Jak

Jak po nocnym niebie sunące białe obłoki nad lasem D A G D
Jak na szyi wędrówca apaszka szamotana wiatrem e G D

Jak wyciągnięte tam powyżej gwiaździste ramiona wasze
A tu są nasze, a tu są nasze.

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc D A
Jak winny-li-niewinny sumienia wyrzut G D
Ze się żyje gdy umarło tyłu tyłu. e G D

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak lizać rany celnie zadane
Jak lepić serce w proch potrzaskane.

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc D A
Pudowy kamień, pudowy kamień G D
Ja na nim stanę, on na mnie stanie e G
On na mnie stanie, spod niego wstanę. D

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc D A
Jak złota kula nad wodami G D
Jak świt pod spuchniętymi powiekami. e G D

Jak zorze miłe, śliczne polany
Jak słońca pierś, jak garb swój nieść
Jak do was, siostry mgławicowe ten zawodzący śpiew.

Jak bieć do końca potem odpoczniesz, |
Potem odpoczniesz cudne manowce, |
Cudne manowce, cudne, cudne manowce. | x2

Jałta

J. Kaczmarek

Jak nowa – rezydencja carów, służba swe obowiązki zna D G D D A7 D
Precz wysiedlono stąd Tatarów, gdzie na świat wyrok zapaść ma D G D D A7 D
Okna już widzą, słyszą ściany, jak kaszle nad cygarem Lew D G D D A7 D
Jak skrzypi wózek popychany z kalekim Demokratą w tle D G D D A7 D
Lecz nikt nie widzi i nie słyszy A Fis h
Co robi Góral w krymską noc G D A7 D
Gdy gestem w wiernych towarzyszy A Fis h
Wpaja swą legendarną moc G D A7 D

Nie miejcie żalu do Stalina - nie on się za tym wszystkim krył d C d d C d
Przecież to nie jest jego wina, że Roosevelt w Jałcie nie miał sił d C d d C d
Gdy się triumwirat wspólnie brał za świata historyczne kształty d C d d C d
Wiadomo, kto Cezara grał d C d C
I tak rozumieć trzeba Jałtę! D A7 D

W resztkę cygara mdłym ogniku pływała Lwa Albionu twarz	D G D D A7 D
Nie rozmawiajmy o Bałtyku – po co w Europie tyle państw?	
Polacy? Chodzi tylko o to, żeby gdzieś w końcu mogli żyć!	
Z tą Polską zawsze są kłopoty - kaleka troszczy się i drzy	
Lecz uspokaja ich gospodarz	A Fis h
Pożółkły dłonią głaszcze wąs	G D A7 D
Mój kraj pomocną dłoń im poda	A Fis h
Potem niech rządzą się jak chcą	G D A7 D
Nie miejcie żalu do Churchilla, nie on wszak za tym wszystkim stał	d C d d C d
Wszak po to tylko był triumwirat, by Stalin dostał to, co chciał	d C d d C d
Komu zależy na pokoju ten zawsze cofnie się przed gwałtem	d C d d C d
Wygra, kto się nie boi wojen	d C d C
I tak rozumieć trzeba Jałtę!	D A7 D
Ściana pałacu słuch napina, gdy do Kaleki mówi Lew	D G D D A7 D
Ja wierzę w szczerłość słów Stalina – dba chyba o radziecką krew	
I potakuje mu kaleka, niezłomny demokracji stróż	
Stalin to ktoś na miarę wieku, oto mąż stanu oto wódz!	
Bo sojusz wielkich to nie zмова	A Fis h
To przyszłość świata, wolność, ład	G D A7 D
Przy nim i słaby się uchowa	A Fis h
I swoją część otrzyma – strat!	G D A7 D
Nie miejcie, żalu do Roosevelta, pomyślcie ile musiał znieść	d C d d C d
Fajka, dym cygar i butelka, Churchill, co miał sojusze gdzieś	
Wszakże radziły trzy imperia nad granicami, co zatarte!	
W szczegółach zaś już siedział Beria	d C d C
I tak rozumieć trzeba Jałtę!	D A7 D
Więc delegacje odleciały, ucichł na Krymie carski gród	D G D D A7 D
Gdy na zachodzie działa grzmiały, transporty ludzi szły na wschód	
Świat wolny święcił potem tryumf, opustoszały nagle fronty	
W kwiatkach już prezydenta grób, a tam transporty i transporty	
Czerwony świt się z nocy budzi	A Fis h
Z woli wyborców odszedł Churchill	G D A7 D
A tam transporty żywych ludzi	A Fis h
A tam obozy długiej śmierci	G D A7 D
Nie miejcie więc do Trójcy żalu, wyrok historii za nią stał	d C d d C d
Opracowany w każdym calu – każdy z nich chronił, co już miał	
Mógł mylić się zwiedziony chwilą – nie był Polakiem ani Bałtem!	
Tylko ofiary się nie mylą!	d C d C
I tak rozumieć trzeba Jałtę!	d C d
Tylko ofiary się nie mylą!	d C d C
I tak rozumieć trzeba Jałtę!	D A7 D

Jesień idzie

Aleksander Grotowski,

Małgorzata Zwierchowska

słowa: Andrzej Waligórski

muzyka: Aleksander Grotowski

Raz staruszek, spacerując w lesie, e A7 e A7
Ujrzał listek przywiedły i błady e A7 H7
I pomyślał: - Znowu idzie jesień, e A7 e A7
Jesień idzie, nie ma na to rady! C H7 e

I podreptał do chaty po dróżce, C D G e
I oznajmił, stanąwszy przed chatą C D G e
Swojej żonie, tak samo staruszcze C D G e
Jesień idzie, nie ma rady na to! C H7 e

A staruszka zmartwiła się szczerze,
Zamachała rękami obiema:
- Musisz zacząć chodzić w pulowerze.
Jesień idzie, rady na to nie ma!

Może zrobić się chłodno już jutro
Lub pojutrze, a może za tydzień?
Trzeba będzie wyjąć z kufra futro,
Nie ma rady, jesień, jesień idzie!

A był sierpień. Pogoda prześliczna.
Wszystko w złocie trwało i w zieleni.
Prócz staruszków nikt chyba nie myślał
O mającej nastąpić jesieni.

Ale cóż, oni żyli najdłużej,
Mieli swoje staruszkowe zasady
I wiedzieli, że wcześniej czy później -
Jesień przyjdzie. Nie ma na to rady.

Jest taki samotny dom

Budka Suflera

Uderzył deszcz, wybuchła noc, przy drodze pusty dwór e D a h
W katedrach drzew, w przyłbicach gór wagnerowski ton a D a H

Za witraża dziwnym szkłem pustych komnat chłód e D a h
W szary pył rozbity czas, martwy, pusty dwór a D a H

Dorzucam drew, bo ogień zgasł, ciągle burza trwa e h7 a7 h
Nagle feeria barw i mnóstwo świateł, ktoś na skrzypcach gra a D a H

Gotyckie odrzwia chylą się i skrzypiąc suną w bok e h7 a7 h
I biała pani płynie z nich, w brylantowej mgłę e h7 a7 H

Zawirował z nami dwór, rudych włosów płomień e h7 a7 h
Nad górami lecę, lecę z nią, różę trzyma w dłoni e h7 a7 h

(A po nocy przychodzi dzień, a po burzy spokój h D e G D e D e
Nagle ptaki budzą mnie, tłukąc się do okien) h D e G D e D e

(A po nocy przychodzi dzień, a po burzy spokój)
Znowu szary, pusty dom, gdzie schroniłem się
(Nagle ptaki budzą mnie, tłukąc się do okien)
I najmiłsza z wszystkich, wszystkich mi, na witraża szkle

(A po nocy przychodzi dzień, a po burzy spokój)
Znowu w drogę, w drogę trzeba iść, w życie się zanurzyć
(Nagle ptaki budzą mnie, tłukąc się do okien)
Chociaż w ręce jeszcze tkwi lekko zwiędła róża

(A po nocy przychodzi dzień, a po burzy spokój)
Lecz po nocy przychodzi dzień, a po burzy spokój
(Nagle ptaki budzą mnie, tłukąc się do okien)
Nagle ptaki budzą mnie, tłukąc się do okien

Kamienie

śl. i muz. Katarzyna Abramczyk

Wędrując skalną krainą
Góry zapisałam wierszem
Myśli rozczochranych czas przeminął
Została melodia senna jeszcze
Myśli rozczochranych czas przeminął
Została melodia senna jeszcze

intro: a G F G a A9
a G a (a G)
F G a (a G)
F G e a
F G a A9 G
F G e a
F G a A9 (a A9)

Będę iść z kamieniami
Błądząc w koronach drzew
Bo pod słońca powiekami
Zakwitł rudy bez

C G
e a
C G
F a

W ogniu zamknę marzenia
które mi przysyła wiatr
przykryte mgłą wspomnienia
poślę dalej w świat

C G
e a
C G
F a

Świerki zapatrzone w niebo
tajemnicą gór owiane
wędrowanie mą potrzebą
bieszczadzką nutą wyśpiewane
wędrowanie mą potrzebą
bieszczadzką nutą wyśpiewane

Będę iść z kamieniami...

Ked mi pryszła karta

Ked mi pryszła karta narokowac
Staw ja swoho niania doszykowac
Wstańte, nianiu, z hrobu, zrobte taku wolu
Idte za nia służyc na tu wojnu

a E7 a E7 a
a F G C E7
a G C E7
a E7 a E7 a

Ne pidu ja służyc na tu wojnu
Ni ne pidu służyc ja za tebe
Ked ty pryszła karta, idy na wojenku
Id na wojnu służyc sam za sebe

Moji kamaratia, wczynte wolu
Idte za nia służyc na tu wojnu
Bo ja iszczy mładyj i młade diwczam
Jak nia wyruczyte, wszytko wam dam

Ked mi pryszła karta narokowac
Staw ja muzykantiw doszykowac
Hej, wy muzykanty, zahrajte mi czardasz
Naj soj wytancuju swij mładyj czas

Stały muzykanty czardasz hraty
Stały mi sia z oczy syzy laty
Nichto ne zapłacze ni otec ni matka
Łem za mnom zapłaczut try diwczatka

A jedna zapłacze, bo ja jej brat
A druha zapłacze, bo ja jej swat
A tretia zapłacze, bo płakaty musyt
Bo ona od mene persteń nosyt

Krajka

Chorałem dzwonek dzień rozkwita
jeszcze od rosy rzęsy mokre
We mgle turkoce, pierwsza bryka
Słońce wyrusza na włóczęgę

a G
a F G
C d
E E7

Drogą pylistą, drogą polną
Jak kolorowa panny Krajka
słońce się wznosi nad stodołą
Będziemy tańczyć walca

Ref.: A ja mam swoją gitarę, spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie na skrzydłach
A ja mam swoją, gitarę spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie

d G C a
d E a

Zmoknięte świerszcze stroją skrzypce
żuraw się wsparł o cembrowinę
Wiele nanosi się wody jeszcze
wielu się ludzi z niej napije

Drogą pylistą, drogą polną
Jak kolorowa panny Krajka
słońce się wznosi nad stodołą
Będziemy tańczyć walca

Ref.: A ja mam swoją gitarę, spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie na skrzydłach
A ja mam swoją, gitarę spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie

Chorałem dzwonek dzień rozkwita
jeszcze od rosy rzęsy mokre
We mgle turkoce, pierwsza bryka
Słońce wyrusza na włóczęgę

Drogą pylistą, drogą polną
Jak kolorowa panny Krajka
słońce się wznosi nad stodołą
Będziemy tańczyć walca

Ref.: A ja mam swoją gitarę, spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie na skrzydłach
A ja mam swoją, gitarę spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie

Krzyk

J. Kaczmarek

Dlaczego wszyscy ludzie mają zimne twarze?
Dlaczego drążą w świetle ciemne korytarze?
Dlaczego ciągle muszę biec nad samym skrajem?
Dlaczego z mego głosu mało tak zostaje?

e fis h
e fis h
h e
Fis7

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłoso!
A! Zatykam uszy swe!
Smugi w powietrzu i mój bieg
Jak prądy niewidzialnych rzek
Mój własny krzyk, mój własny krzyk ogłusza mnie!

G h
G h
G
A
e Fis

A! Zatykam uszy swe!
Mój własny krzyk, mój własny krzyk ogłusza mnie!

G h
e fis h

Kim jest ten człowiek, który ciągle za mną idzie?
Zamknięte oczy ma i wszystko nimi widzi!
Wiem, że on wie, że ja się strasznie jego boję
Wiem, że coś mówi, lecz zatkałam uszy swoje!

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłoso!
A czy ktoś zrozumie to?!
Nie kończy się ten straszny most
I nic się nie tłumaczy wprost
Wszystko ma drugie, trzecie, czwarte, piąte dno!

A! Czy ktoś zrozumie to?!
Wszystko ma drugie, trzecie, czwarte, piąte dno!

Mówicie o mnie, że szalona, że szalona!
Mówicie o mnie, ja to samo krzyczę o was!
I swoim krzykiem przez powietrze drążę drogę
Po której wszyscy inni iść w milczeniu mogą...

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłoso!
A! Ktoś chwyta, woła - stój!
Lecz wiem, że już nadchodzi czas
Gdy będzie musiał każdy z was
Uznać ten krzyk, ten krzyk, ten krzyk z mych niemych ust
Za swój!

G h

Kto powie mi jak

Kwiat Jabłoni

Stoję gdzieś pod niebem, pod nogami piach d F
Mam podobno iść przed siebie d
Chociaż nie wiem jak, oj nie wiem g C
Robię pierwszy krok, muszę więc gdzieś dojść d F
Góra wielka, droga kręta d
Trudno czasem iść, nie stękać g C
Chcę od razu wiedzieć na czym stoi świat d F
Jak poznawać siebie lepiej d
Jak nie potknąć się o ciebie g C d
Idąc byle jak A

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam d B F
Taki wielki świat nade mną mam C d
Ileś tam lat, lecz to niewiele da B F
Doświadczenia brak C

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam d B F
Taki wielki świat nade mną mam C d
Ileś tam lat, lecz to niewiele da B F
Doświadczenia ciągle brak C d

Będziesz w pocie czoła walczyć o swój świat
Będziesz wodą żyć i chlebem
Myśleć będziesz nad swym celem
Tak podobno mówił On człowiekowi co
Zbłądził jedząc owoc wiedzy
Bo chciał wiedzieć co miał wiedzieć
Tak już w życiu bywa od zarania lat
Że kto winny musi być
Ten winny będzie choćby nie wiem jak
Starał się sam

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak

Lekcja historii klasycznej

Jacek Kaczmarek

Gallia est omnis divisa in partes tres
Quarum unam incolunt Belgae aliam Aquitani
Tertiam qui ipsorum lingua Celtae nostra Galli appellantur
Ave Caesar morituri te salutant!

C G
d E
a F
F C G C

Nad Europą twardy krok legionów grzmi
Nieunikniony wróży koniec republiki
Gniją wzgórza galijskie w pomieszanej krwi
A Juliusz Cezar pisze swoje pamiętniki

Gallia est omnis divisa in partes tres
Quarum unam incolunt Belgae aliam Aquitani
Tertiam qui ipsorum lingua Celtae nostra Galli appellantur
Ave Caesar morituri te salutant!

Pozwól, Cezarze, gdy zdobędziemy cały świat
Gwałcić, rabować, sycić wszelkie pożądania
Proste prośby żołnierzy te same są od lat
A Juliusz Cezar milcząc zabaw nie zabrania

Gallia est omnis divisa in partes tres
Quarum unam incolunt Belgae aliam Aquitani
Tertiam qui ipsorum lingua Celtae nostra Galli appellantur
Ave Caesar morituri te salutant!

Cywilizuje podbite narody nowy ład
Rosną krzyże przy drogach od Renu do Nilu
Skargą, krzykiem i płaczem rozbrzmiewa cały świat
A Juliusz Cezar ćwiczy lapidarność stylu!

Gallia est omnis divisa in partes tres
Quarum unam incolunt Belgae aliam Aquitani
Tertiam qui ipsorum lingua Celtae nostra Galli appellantur
Ave Caesar morituri te salutant!

Lipka

śl. ludowe

Z tamtej strony jeziora

Stoi lipka zielona

A na tej lipce, na tej zieloniutkiej

Trzej ptaszki śpiewają

e a e

G C H7

e D e D

C H7 e

albo

d a (A) d

F C F

F C B a (A)

d a (A) d

Nie byli to ptaszki

Tylko trzej braciszki

Co się spierali o jedną dziewczynę

Który ci ją dostanie

Jeden mówi: „Tyś moja”

Drugi mówi: „Jak Bóg da”

A trzeci mówi: „Moja najmilejsza,

Czemu Tyś mi taka smutna?”

Jakże nie mam smutna być ?

Za starego każą iść

Czasu niewiele, jeszcze dwie niedziele

Mogę miły z Tobą być!

Z tamtej strony jeziora

Stoi lipka zielona

A na tej lipce, na tej zieloniutkiej

Trzej ptaszki śpiewają

Lisom, lisom

wyk.: *Werchowyna*

kapo #2

Lisom, lisom, pry dołyni
Zozułeńka kukat nyini.

e
G

a
C

Heja-hoj, lelija,
Lubowania to wełyka pasyja! x2

G a
e H7 e

C d
a E7 a

My zozuli ne słuchały,
Łem my-zme sia lubowały.

Lisom, lisom, dołynami,
Podme, myła, za hrybamy.

A my hrybiw[~] ne zbyrały,
Łem my-zme sia lubowały.

Tam na hori uzky stiżki,
Podme, myłyj, na oriszky.

My oriszkiw[~] ne zbyrały,
Łem my-zme sia lubowały

Lisom, lisom, pry dołyni,
Zozułeńka kukat nyini.

Lubię mówić z Tobą

Akurat

Kiedy z serca płyną słowa
Uderzają z wielką mocą
Krażą blisko wśród nas ot tak
Dając chętnym szczere złoto

I dlatego lubię mówić z Tobą
I dlatego lubię mówić z Tobą

Każdy myśli to co myśli
Myśli sobie moja głowa
Może w końcu mi się uda
Wypowiedzieć proste słowa

kapo #4

a C

G a

cis E H

(e₉ A₇ e₇)

Major ponury

Mgła schodzi z lasu Panie Majorze eD
Wiatr się po lesie chaszczę jak ptak CGD
Już się szkopy nie tułają po borze eh
Niejednego przez nas trafił szlag. CD
Jutro do wsi pewnie zajdziemy
Pies nie szczeknie - przecież my swoi
U mej matuli cokolwiek zjemy
Potem śpiewaniem do snu ukoi...

I dobrze odpocznem nim odejdzem w góry CD
lecz co Pan Major taki ponury? /x2 eD

Do diabła ze śmiercią Panie Majorze
Pan szedł z nią razem w 39-tym
Potem trza było się z wojskiem łączyć
I miecze ostrzyć daleko za morzem
Myśmy czekali, bo wodza brakło
Lichy to zwierz co walczy bez oka
Wieści przysłałi słowo się rzekło
I biały orzeł z góry spikował...

I w piersi wroga wbił swe pazury
Lecz co Pan Major taki ponury? /x2

To nie był taki zwyczajny bój
Lufa się zgrzała jak klucze od piekła
Mocno się wrzynał w kieszeni nabój
I każda chwila jak wieczność się wlekła
Strasznie Pan dostał Panie Majorze
Jak mi Bóg miły nie mogło być gorzej
Krew się przelała przez głębokie rany
Archanioł Michał otworzył bramy

Pozdrówcie ode mnie Świętokrzyskie Góry
szepnął i skonał Major Ponury /x2

Skonał i odszedł odnaleźć swe góry
Serca bohater Major Ponury... /x2

Modlitwa o wschodzie słońca

J. Kaczmarek, P. Gintrowski

Każdy Twój wyrok przyjmę twardy	C F C F
Przed mocą Twoją się ukorzę	C G C G
Ale chroń mnie Panie od pogardy	C F C F
Przed nienawiścią strzeż mnie Boże	C G C G

Wszak Tyś jest niezmiernie dobro	D G D G
Którego nie wyrażą słowa	D A D A
Więc mnie od nienawiści obroń	D G D G
I od pogardy mnie zachowaj	D A D A

Co postanowisz niech się ziści	E A E A
Niechaj się wola Twoja stanie	E A E H
Ale zbaw mnie od nienawiści	E A E A
I ocal mnie od pogardy Panie	E H E H

x2

Motyle pocałunki

Apogeuem

sl.: Rafał Traczyk

muz.: Witold Kozaczekiewicz

kapo IV

(palcowanie)

a C .. ..

Do snu układać Twoje pocałunki.
Ciepłymi dłońmi gładzić Twoje sny.
Co noc wpatrywać się w Twoje oczy.
Aż wreszcie rumieniec zniknie z Twoich lic
Z Twoich lic, z Twoich lic, z Twoich lic, z Twoich

Choćby życie miało trwać tylko chwilę
Zaraz potem przysła śmierć.
Jak malutkie kolorowe motyle
Będziemy wirować nim przyjdzie jego kres
Jego kres, jego kres, jego kres, jego kres...

C D E F

G A E F

C D E F

G A E

(palcowanie)

Tak bliscy sobie w jednym oddechu.
Kołysać będziemy nasze dni.
Czułość zamykać w serdecznym uśmiechu.
A nocą szukać w ciałach naszych chwil
Naszych chwil, naszych chwil, naszych chwil, naszych

Choćby życie...

My cyganie

My cyganie co pędzimy razem z wiatrem F C
My cyganie znamy cały świat d a
My cyganie wszystkim gramy d a
A śpiewamy sobie tak E a A

Ore, ore, szabadabada amore F C
Hej amore, szabadabada d a
O muriaty, o szariaty d a
Hejda, trojka na mienia E a A7

Kiedy tańczę niebo tańczy razem ze mną
Kiedy śpiewam śpiewa ze mną wiatr
Zamknę oczy liście więdną
Kiedy milknę milknie świat

Ore, ore, szabadabada amore
Hej amore, szabadabada
O muriaty, o szariaty
Hejda, trojka na mienia

Gdy śpiewamy, słucha cała Ziemia.
Gdy śpiewamy, śpiewa każdy ptak
Niechaj każdy z nami śpiewa,
niech rozbrzmiewa piosnka ta.

Ore, ore, szabadabada amore
Hej amore, szabadabada
O muriaty, o szariaty
Hejda, trojka na mienia

Będzie prościej, będzie jaśniej
Całą radość damy wam
Będzie prościej, będzie jaśniej
Gdy zaśpiewa każdy z was

Ore, ore, szabadabada amore
Hej amore, szabadabada
O muriaty, o szariaty
Hejda, trojka na mienia

Myśliwa

Dagmara Korona-Kowalska

Jak fantastycznie być myśliwą
Potrząsać złotą płową grzywą
I pierś w triumfie prężyć w dal
Ja także chcę być femme fatale
Ja nie mam zbędnych wątpliwości
Zdrowe podejście do miłości
Mężczyzna to jest podłe bydle
Więc chyba pójdzie jak po mydle

a G

a G a
a G

a G a

Od zwierza do zwierza
Byle do mnie należał
Od duszy po piętę
Moją magią o władnięty
Na łowy, na łowy
Co tam okres godowy
Na tygrysa, na byka
I niech gra muzyka

a G

a G a

Gdy polowanie rozpoczynam
Cała w perfumach i rubinach
Trafiam na famy i na żony
Co lepszy obiekt, to strzeżony
Więc chyba jednak pozostanę
Przy urzędowo własnym panu
Lecz z życia mu uczynię plamę
Za to marzenie zmarnowane

Od zwierza do zwierza
Byle do mnie należał
Od duszy po piętę
Głupkowato uśmiechnięty
Na łowy, na łowy
Co tam okres godowy
Na tygrysa, na byka
I niech gra muzyka

Nie lubię wampirów

Mrok zapada, ciemna noc C a
Gwiazdy już na niebie świecą d G
Na dole lampy świecą d G
Więc światła jest co nieco C a
Więc czemu to plugastwo pęta się?! G

Nie lubię wampirów jak jasna cholera C
Jak spotkam, natrzaskam po ryju! F C
To straszna hołota, bo brzydsza od błota E A
A wszystkim się rzuca na szyję! D G
Nie lubię wampirów, bo ryje to brzydkie C
A zęby ma gorsze od zwierzy F C
Te zęby wystają – zahaczy w tramwaju E A
I robią się dziury w odzieży! D G

Ajajajajaj, jak ja ich nie lubię! G
Czemu to łązi takie głupie? G
Gębę ma, jakby ukradł małpie G
Zęby takie, że w plecy się podrapie G

Nie lubię wampirów i innych straszylet C
Jak spotkam, łeb wyrwę z płucami! F C
Bo wyje to w nocy, nie wiadomo po co E A
I zgrzyta o marmur zębami! D G
Ja wstaję codziennie na siódmą do pracy C
Z siekierą się w nocy nie pętam F C
Ja wyspać się muszę, lecz kiedyś się wkurzę E A
Wytlukę w niedziele i święta! D G

Ajajajajaj, jak ja ich nie lubię! G
Czemu to łązi takie głupie? G
Gębę ma, jakby ukradł małpie G
Zęby takie, że w plecy się podrapie G

Nim wstanie dzień

śl. Agnieszka Osiecka

muz. Krzysztof Komeda

wykon. Edmund Fetting

(z filmu "Prawo i Pięść")

Ze świata czterech stron, z jarzębinowych dróg,
gdzie las spalony, wiatr zmęczony, noc i front,
gdzie nie zebrany plon, gdzie poczerniały głóg,
wstaje dzień...

a e a a e a
a e a C D E
a D a
e a

Słońce przytuli nas do swych rąk.
I spójrz: ziemia aż ciężka od krwi,
znowu urodzi nam zboża łąn,
złoty kurz.

a G a
a D a
a G a
a

Przyjmą kobiety nas pod swój dach.
I spójrz: będą śmiać się przez łyż.
Znowu do tańca ktoś zagra nam.
Może już...

a G a
a D a
a G a
G C E

Za dzień, za dwa,
za noc, za trzy,
choć nie dziś,
za noc, za dzień,
doczekasz się,
wstanie świt.

a d
G C
E a

Chleby upieką się w piecach nam.
I spójrz: tam gdzie tylko był dym,
kwiatem zablizni się wojny ślad,
barwą róż.

a G a
a D a
a G a
a

Dzieci urodzą się nowe nam.
I spójrz: będą śmiać się, że my
znów wspominamy ten podły czas,
porę burz.

a G a
a D a
a G a
G C E

Za dzień, za dwa,
za noc, za trzy,
choć nie dziś,
za noc, za dzień,
doczekasz się,
wstanie świt.

a d
G C
E a

Noc w Bieszczadach

Milkną słowa, milkną słowa   a C
Nie potrzeba więcej ich   d E
Gaśnie watra, gaśnie watra
Chociaż nastrój w nas się tli
Jeszcze chwilę, jeszcze chwilę
Jeszcze tylko jeden gest
Kilka iskier, kilka iskier
Cierpki dym i parę łez

Ref.   Noc w Bieszczadach, noc w Bieszczadach   a C
           Dobrze że nie jestem sam   d E
           Noc w Bieszczadach, noc w Bieszczadach
           Najdziwniejsza, jaką znam
           Za jej uśmiech, za jej uśmiech
           Za jej lekko gorzki smak
           Tysiąc nocy, tysiąc nocy
           W wielkim mieście mogę dać

Milkną drzewa, milkną drzewa
Nad głowami cisza trwa
Nie przerywaj, nie przerywaj
Lepiej nie krzycz, czekaj dnia
Możesz zbudzić, możesz zbudzić
Co zapadło w wielki sen
Lepiej zaśnij, lepiej zaśnij
Wtedy nic nie stanie się

Ref.   Noc w Bieszczadach...

Kiedy w domu, kiedy w domu
Cztery ściany, ciepły kąt
Drzwi zamknięte, drzwi zamknięte
Jak bezpieczna jest ta noc
Chciałbym wrócić, chciałbym wrócić
Chciałbym poczuć znowu lęk
Pod tym wichrem, pod tym wichrem
Co w Bieszczadach drzemie gdzieś

Ref.   Noc w Bieszczadach...

Obława

Jacek Kaczmarski

Skulony w jakiejś ciemnej jamie smacznie sobie spał
I spały małe wilczki dwa - zupełnie ślepe jeszcze
Wtem stary wilk przewodnik co życie dobrze znał
Łeb podniósł warknął groźnie aż mną szarpnęły dreszcze

a C G C
F E
a C G C
F E

Poczułem nagle wokół siebie nienawistną woń
Woń która tłumi wszelki spokój zrywa wszystkie sny
Z daleka ktoś gdzieś krzyknął nagle krótki rozkaz: goń
I z czterech stron wypadły na nas cztery gończe psy

a F E a
F E
a F E a
F E

Obława! Obława! Na młode wilki obława!
Te dzikie zapalczywe, w gęstym lesie wychowane!
Krağ śniegu wydeptany! W tym kręgu plama krwawa!
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane!

a C G C
F E
a C G C
F E a

Ten który rzucił na mnie się niewiele szczęścia miał
Bo wypadł prosto mi na kły i krew trysnęła z rany
Gdym teraz - ile w łapach sił - przed siebie prosto rwał
Ujrzałem małe wilczki dwa na strzepy rozszarpane!

a C G C
F E
a C G C
F E

Zginęły ślepe, ufne tak puszyste kłębki dwa
Bezradne na tym świecie złym nie wiedząc kto je zdławił
I zginie także stary wilk choć życie dobrze zna
Bo z trzema naraz walczy psami i z ran trzech naraz krwawi

a F E a
F E
a F E a
F E

Obława! Obława! Na młode wilki obława!
Te dzikie zapalczywe, w gęstym lesie wychowane!
Krağ śniegu wydeptany! W tym kręgu plama krwawa!
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane!

a C G C
F E
a C G C
F E a

Wypadłem na otwartą przestrzeń pianę z pyska tocząc
Lecz tutaj też ze wszystkich stron - zła mnie otacza woń!
A myśliwemu co mnie dojrzał już się śmieją oczy
I ręka pewna, niezawodna podnosi w górę broń!

a C G C
F E
a C G C
F E

Rzucam się w bok, na oślepnę gnam aż ziemia spod łap tryska
I wtedy pada pierwszy strzał co kark mi rozszarpuje
Wciąż pędzę, słyszę jak on klnie! I krew mi płynie z pyska
On strzela po raz drugi! Lecz teraz już pudłuje!

a F E a
F E
a F E a
F E

Obława! Obława! Na młode wilki obława!
Te dzikie zapalczywe, w gęstym lesie wychowane!
Krąg śniegu wydeptany! W tym kręgu plama krwawa!
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane!

a C G C
F E
a C G C
F E a

Wyrwałem się z obławy tej schowałem w jakiś las
Lecz ile szczęścia miałem w tym to każdy chyba przyzna
Leżałem w śniegu jak nieżywy długi długi czas
Po strzale zaś na zawsze mi została krwawa blizna!

a C G C
F E
a C G C
F E

Lecz nie skończyła się obława i nie śpią gończe psy
I giną ciągle wilki młode na całym wielkim świecie
Nie dajcie z siebie zedrzeć skór! Brońcie się i wy!
O, bracia wilcy! Brońcie się nim wszyscy wyginiecie!

a F E a
F E
a F E a
F E

Obława! Obława! Na młode wilki obława!
Te dzikie zapalczywe, w gęstym lesie wychowane!
Krąg śniegu wydeptany! W tym kręgu plama krwawa!
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane!

a C G C
F E
a C G C
F E a

Ona sobie tego nie życzy

Stare Dobre Małżeństwo

sl.: Edward Stachura

muz.: Krzysztof Myszkowski

Już o nic nie zapytam	G
Nigdy więcej	D
Tylko co mam robić	C
Kto mi powie	G
Żeby powstrzymać ręce	G D
Które mi się same	C
Wyrrywają do niej	D G
A to ją złości	G
A to ją drażni	D
Ona sobie tego nie życzy	C D G
Nie chce mych włości	G
Nie chce mych danin	D
Ona sobie tego nie życzy	C D G
A kiedy mówię do niej pozwól	G D
Poszukać pójde wiatru w polu	C G
Ona sobie sobie sobie tego tego nie życzy	G D
Ona sobie tego nie życzy	C D G
Już o nic nie zapytam	G
Nigdy więcej	D
Tylko co mam robić	C
Kto mi powie	G
Żeby powstrzymać serce	G D
Które mi się samo	C
Wprost wyrrywa do niej	D G
Ona sobie sobie sobie tego tego nie życzy	G D
Ona sobie tego nie życzy	C D G

Opadły mgły

Opadły mgły i miasto ze snu się budzi, C F
Górą czmycha już noc, C G
Ktoś tam cicho czeka, by ktoś powrócił; C F
Do gwiazd jest bliżej niż krok! C G
Pies się włóczy popod murami bezdomny; C F
Niesie się tęsknota czyjaś na świata cztery strony C G C

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, | C F
Toczy, toczy się los! | x2 C G
Ty co płaczesz, ażeby śmiać mógł się ktoś
Już dość! Już dość! Już dość!
Odpędź czarne myśli! Dość już twoich łez!
Niech to wszystko przepadnie we mgle!

Bo nowy dzień wstaje,
Bo nowy dzień wstaje,
Nowy dzień!

Z dusznego snu już miasto się wynurza,
Słońce wschodzi gdzieś tam,
Tramwaj na przystanku zakwitł jak róża;
Uchodzą cienie do bram!
Ciągną swoje wózki dwukółki mleczarze;
Nad dachami snują się sny podlotków pełne marzeń!

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy;
Toczy, toczy się los!
Ty co płaczesz, ażeby śmiać mógł się ktoś
Już dość! Już dość! Już dość!
Odpędź czarne myśli! Porzuć błędny wzrok!
Niech to wszystko zabierze już noc!

Bo nowy dzień wstaje, |
Bo nowy dzień wstaje, |
Nowy dzień! | x3

Wstaje nowy dzień!

Pamiętnik apostoła

1. Wracałem raz z połowu, a sieci chude z głodu.
Ten człowiek stał na brzegu, Wypłynąć kazał znów.
Gdy zarzuciłem sieci wsłuchany w Jego słowa.
Ja nie wiem w jaki sposób, lecz ryb tam było w bród.

fis A   e G
E fis E   D e D

Ref: A kim ty jesteś człowieku, że mocne są twe słowa,
Że moc jest w Twoich dłoniach, że idziesz w imię Boga?

fis A
E fis E

2. Poszedłem wtedy za Nim, wesele było w Kanie.
Tam z dzbanów pełnych wody, dał wino parze młodej.
Nie jeden raz gdy szliśmy, gdy ślepiec o grosz błagał.
On wtedy jednym słowem, ślepemu zwracał wzrok.

Ref: A kim ty jesteś...

3. Widziałem też tłum głodnych, jak o kęs chleba łkał.
Najedli się do syta, choć pięć bochenków miał.
I szedłem też po wodzie, tak jak szedł do mnie On.
Zważyłem, zacząłem tonąć, On podał mi swą dłoń.

Ref: A kim ty jesteś...

4. Gdy w Paschę jadł wieczerzę, powiedział łamiąc chleb,
Że to jest Jego ciało, a wino to Jego krew.
A potem się Go zapałem, widziałem jak dźwigał krzyż.
Tak gorzko płakałem a On wybaczył mi.

Ref: A kim ty jesteś...

5. Widziałem Go dnia trzeciego i w wieczerniku był.
A kiedy wstępował w niebo. Otuchy nam dodał i sił.
A potem coś się stało, szum nieba i ognia błysk.
I odtąd mnie ludzie pytają, pytają mnie ludzie do dziś.

Ref: A kim ty jesteś...

Pejzaże harasymowiczowskie

Wolna Grupa Bukowina

śl. i muz.: Wojciech Bellon

Kiedy stałem w przedświcie a Synaj	G D
Prawdę głosił przez trąby wiatru	C e
Zasmoczyły się chmury igliwiem	G D
Bure świerki o góry wsparte	e C D
I na niebie byłem ja jeden	G D
Plotąc pieśni w warkoczach bukowe	C e
I schodziłem na ziemię za kwestą	G D
Przez skrzydłującą się bramę Lackowej	e C D

I był Beskid i były słowa	G C G
Zanurzone po pępki w cerkwi baniach	G C D
Rozłożyście złotych	D
Smagających się wiatrem do krwi	C D G

Moje myśli biegały końmi	G D
Po niebieskich mokrych połoninach	C e G
I modliłem się złożonywszy dłonie	G D
Do gór do madonny brunatnolicej	e C D
A gdy serce kroplami tęsknoty	G D
Jęło spadać na góry sine	C e
Czarodziejskim kwiatem paproci	G D
Rozgwieździła się bukowina	e C D

I był Beskid i były słowa...

Pieśń o Małym Rycerzu

1. W stepie szerokim, którego okiem
Nawet sokolim nie zmierzysz
Wstań, unieś głowę, wsłuchaj się w słowa
Pieśni o małym rycerzu

a D
a C D
a C E
a A B a
a E a

2. Choć mały ciałem, rębacz wspaniały
Wyrósł nad pierwsze szermierze
I wieki całe będą śpiewały /
Pieśni o małym rycerzu /x2

3. Ty, któryś w boju i ty, coś w znoju
I ty, co liczysz i mierzysz
Wstań, unieś głowę, wsłuchaj się w słowa /
Pieśni o małym rycerzu /x2

a E A D A

Pieśń Priscilli

d g B A

Na szlak moich blizn poprowadź palec,
By nasze drogi spleść gwiazdom na przekór.
Otwórz te rany, a potem zalecz,
Aż w zawiły losu ułożą się wzór.

Z moich snów uciekasz nad ranem,
Cierpka jak agrest, słodka jak bez.
Chcę śnić czarne loki splątane,
Fiołkowe oczy mokre od łez.

Za wilczym śladem podążę w zamieć
I twoje serce wytropię uparte,
Przez gniew i smutek,
Stwardniałe w kamień rozpalę usta smagane wiatrem.

Z moich snów uciekasz nad ranem,
Cierpka jak agrest, słodka jak bez.
Chcę śnić czarne loki splątane,
Fiołkowe oczy mokre od łez.

Nie wiem, czy jesteś moim przeznaczeniem,
Czy przez ślepy traf miłość nas związała.
Kiedy wyrzekłem moje życzenie,
Czyś mnie wbrew sobie wtedy pokochała?

Z moich snów uciekasz nad ranem,
Cierpka jak agrest, słodka jak bez.
Chcę śnić czarne loki splątane,
Fiołkowe oczy mokre od łez.

Pieśń Wielorybników

Nasz *Diament* prawie gotów już
W cieśninach nie ma kry
Na kei piękne panny stoją
A w oczach błyszczą łzy
Kapitan w niebo wlepia wzrok
Ruszamy lada dzień
Płyniemy tam gdzie słońca blask
Nie maćci nocy dzień

a e
a e
a e
F G a

REF: A więc krzycz o ho ho
Odwagę w sercu miej
Wielorybów cielska groźne są
Lecz dostaniemy je

a e a
a e a
a e C G
a e a

Ej panno po co łzy
Nic nie zatrzyma mnie
Bo prędeż w lodach kwiat zakwitnie
Niż wycofam się
No nie płacz wróć tu
Nasz los nie taki zły
Bo da dukatów wór za tran
I wielorybie kły

REF: A więc krzycz o ho ho...

Na deku stary wachał wiatr
Lunetę w ręku miał
Na łodziach co zwiślały już
Z harpunem każdy stał
I dmucha tu i dmucha tam
Ogromne stado w krąg
Harpuny liny wiosła brać
I ciągać brachu ciąg

REF: A więc krzycz o ho ho...

I dla wieloryba już
Ostatni to dzień
Bo śmiały harpunnik
Uderza weń

Pieśń XXIX

Dom o zielonych progach

śl.: Jerzy Harasymowicz

muz.: Wojciech Szymbański

D C G D x2

Całe życie w niebo idzie	D2
Mój połoniński pochód	C7+
I buki srebrni jeźdźcy	G6
Nad nimi wiosny sokół	D2
I nadal tamtej połoniny wiatr	D2
I chmur wiosennych grzywy	C7+
I na chorągwi wspomnień twarz	G6
Z włosami wiejącymi	D2

Jak ciała nasze w mrocznym rytmie
Wznosiły się góry opadały
Tak dzieje się gdy wiosna przyjdzie
Wypala miłość stare trawy

D
e
G
D

D C G D x2

Całe życie w niebo idzie	D2
Mój połoniński pochód	C7+
I buki srebrni jeźdźcy	G6
Nad nimi wiosny sokół	D2
Jak popiół rozwiały się grzechy	D2
W ciszy ktoś zawilce zasiał	C7+
I tylko grzmią włosy przestrzeni	G6
W wielkich oknach mego świata	D2

Jak ciała nasze w mrocznym rytmie...

D C G D x2

Hej, dzieci! Wy nie wiecie, jak jest fajnie na wojnie
Kto nie był na wojnie, ten tego nie pojmie
Kto poszedł ten często nie wraca zwyczajnie
tak bardzo na wojnie jest fajnie

Płyńmy do starej Maui

Mozolny, twardy i trudny jest nasz wielorybiczny znój	a E a d a E a
Lecz nie przestraszy nas sztormów ryk i nie złęknie groza burz	a E a d a E a
Dziś powrotnym kursem wracamy już, rejsu chyba to ostatnie dni	C G a E
I każdy w sercu już chyba ma, piękne panny ze starej Maui	a E a d a E a

Płyńmy w dół, do starej Maui, już czas	C G
Płyńmy w dół, do starej Maui	a E
Arktyki blask już pożegnać czas	a E a d
Płyńmy w dół, do starej Maui /x2	a E a

Z północnym sztormem już płynąć czas, wśród lodowych groźnych gór
I dobrze wiemy, że nadszedł czas, ujrzeć niebo z tropikalnych chmur
Dziesięć długich miesięcy zostało gdzieś, wśród piekielnej, kamczackiej mgły
Żegnamy już Arktyki blask i płyniemy do starej Maui

Za sobą mamy już Diamond Head, no i groźne stare Dalm
Tam maszty i pokład na długo skuł wszechobecny, groźny lód
Jak odrażająca i straszna jest biel Arktyki, tego nie wie nikt
Za sobą mamy już setki mil, czas wziąć kurs do Starej Maui

Lody zostały za rufą gdzieś, ciepła bryza w żagle dmie
Że piękne dziewczyny czekają już na nasz powrót każdy wie
Czarne oczy ich wypatrują nas, chciałby każdy szybko być wśród nich
Więc szybciej łajbo nam się tocz tam do dziewczyn ze starej Maui

Harpuny już odłożyć czas, starczy, dość już wielorybiej krwi
Już pełne tranu beczki masz, płynne złoto sprzedasz w mig
Za swój żywot psi, za trud i znój, kiedyś w niebie dostaniesz złoty tron
O dzięki ci Boże, że każdy mógł wrócić do rodzinnych swoich stron

Kotwica mocno już trzyma dno, wreszcie ujrzysz ukochany dom
Przed nami główki portu już i kościelny słychać dzwon
A na lądzie uciech nas czeka sto, wnet zobaczysz dziatki swe
Na spacer weźmiesz żonę swą i zapomnisz wszystkie chwile złe

Poezja

śl.: Władysław Broniewski

muz.: kompozytor nieznany

Ty przychodzisz jak noc majowa,
biała noc, uśpiona w jaśminie,
i jaśminem pachną twoje słowa,
i księżycem sen srebrny płynie,

a e

F G

płyniesz cicha przez noce bezsenne
- cichą nocą tak liście szeleszczą-
szepczesz sny, szepczesz słowa tajemne,
w słowach cichych skąpana jak w deszczu...

Przebudzenie

Słuchać w pełnym słońcu jak pulsuje Ziemia
Uspokoić swoje serce, niczego już nie zmieniać
I uwierzyć w siebie, porzucając sny,
A Twój bunt przemija, a nie Ty...

C G d a

Ref:.

Nie wiesz, nie wiesz,
Nie rozumiesz nic...

Widzieć parę bobrów przytulonych nad potokiem,
Nie zabijać ich więcej, cieszyć się widokiem.
Nie wyjadać ich wnętrzności, nie wchodzić w ich skórę,
Stąpić w sobie instynkt łowcy, wtopić się w naturę...

Ref:.

Nie wiesz, nie wiesz,
Nie rozumiesz nic...

Wybrać to, co dobre, z mądrych starych ksiąg,
Uszanować swoją godność doceniając ją
A gdy wreszcie uda się własne zło pokonać
Żeby zawsze mieć przy sobie czyjeś ramiona...

Ref:.

Nie wiesz, nie wiesz,
Nie rozumiesz nic...

Wyczuć taką chwilę, w której kocha się życie
I móc w niej stać na wieczność w zachwycie.
W pełnym słońcu, dumnie i na własnych nogach,
Może wtedy będzie można ujrzeć uśmiech Boga...

Ref:.

Nie wiesz, nie wiesz,
Nie rozumiesz nic...

Przejść wielką rzekę, bez bólu i wyrzeczeń... /x2
Przejść wielką rzekę, bez butów i skarpetek... /x2

F C d a

Przechyły

Pierwszy raz przy pełnym takielunku, e D e
Biorę ster i trzymam kurs na wiatr. e D e
I jest jak przy pierwszym pocałunku – a D e
W ustach sól, gorącej wody smak. a H7 e

O – ho, ho! Przechyły i przechyły! a D e
O – ho, ho! Za falą fala mknie! a D e
O – ho, ho! Trzymajcie się dziewczyny! a D e
Ale wiatr, ósemka chyba dmie! a H7 e

Zwrot przez sztag, o'key zaraz zrobię!
Słyszę jak kapitan cicho klnie.
Gubię wiatr i zamiast w niego dziobem,
To on mnie od tyłu, kumple w śmiech.

O – ho, ho! Przechyły i przechyły...

Hej ty tam z burtę wychylony
Tu naprawdę się nie ma z czego śmiać!
Cicho siedź i lepiej proś Neptuna,
Żeby coś nie spadło ci na kark.

O – ho, ho! Przechyły i przechyły...

Krople mgły, w tęczowym kropel pyle
Tańczy jacht, po deskach sływa dzień.
Jutro znów wypłynę, bo odkryłem
Morze, jacht. żeglarską starą pieśń.

O – ho, ho! Przechyły i przechyły...

Rapapara

Łydka Grubasa

On był samotny, jej było źle, gdzieś w Internecie poznali się
On się zakochał ze samych zdjęć, bo tam rusałka, dziewczę na pięć
Szczęka mu spadła aż pod sam stół, dał jej komentarz dziesięć i pół
A kiedy w końcu spotkali się, on jej nie poznał, dlatego że...

a F C G

Rapapara, rapapara, miała ryja jak kopara |x2

On chciał zakochać się z całych sił, lecz ciągle widział ten wielki ryj
W łóżku i w pracy, noce i dnie z hipopotamem kojarzył się

Rapapara, rapapara, miała ryja jak kopara

A w końcu przyszedł zimowy czas, śniegu nasypało aż po pas
Gdy on do pracy wyruszyć chciał, ujrzał, że w śniegu ugrzązł mu Star
Płacząc przeklinał parszywy los, wtedy "pomogę" usłyszał głos
I kiedy w Starze zarzucał bieg, to ona ryjem spychała śnieg

Rapapara, rapapara i tym ryjem jak kopara
Rapapara, rapapara, odkopała chłopu Stara

Więc przyznaj się teraz, przyznaj się sam
Śmiałeś się z ryja, śmiałeś jak cham
I brałeś do ręki sękaty kij
I plułeś, i szczułeś ten wielki ryj
Lecz karty rozdaje parszywy los
I ryj bywa cenny jak złota stos
A więc nie śmiejcie się z cudzych wad
Bo one mogą zbawić wasz świat

Rapapara, rapapara, nawet morda jak kopara, |
Rapapara, rapapara, zasługuje na browara! |x2

Rio

Domowe melodie

W Rio de Janeiro zimno	A
Ze stu owiec w kocu zimno mi no	A
Gdy wychylę nogę z wrzątku - zimno	A
Gdy się w nocy pocę potem zimno	A E A
Gdy cię nikt nie lubi - przykro	
Albo jak Ty kogoś też Ci zimno.	
Kto w piwnicy liczy monet milion	
To mu w tym milionie będzie zimno	
I gdyby tak w podwójnych porcjach	D E A
Nas pakowali od początku do końca	D E A
I nie musielibyśmy szukać siebie	D E cis
I zamarzać psia kość w lecie	D E A
Na parkiecie w parze ciepło	
Pośród grillowanych warzyw też to	
Gdy się ciała dwa ze sobą zczepią	
To w tej sumie sumarum na pewno	
Gdy mi mówisz miło ciepło	
Albo jak odwrotnie tobie wiem to	
Gdy mi rękę zlepisz swoją ręką	
Oprócz lepko to nam będzie ciepło	
I gdyby tak w podwójnych porcjach	
Nas pakowali od początku do końca	
I nie musielibyśmy szukać siebie	
I zamarzać	D E
I gdyby tak w podwójnych porcjach	D E A
Nas pakowali od początku do końca	D E A
I nie musielibyśmy szukać siebie	D E cis
I zamarzać	D E
I zamarzać	D E
I zamarzać psia kość w lecie	D E A

Sanctus

Stare Dobre Małżeństwo

sl.: Edward Stachura

muz.: Krzysztof Myszkowski

Święty, święty, święty - blask kłujący oczy a e F G

Święta, święta, święta - ziemia, co nas nosi a e F a

Święty kurz na drodze a

Święty kij przy nodze F

Święte krople potu G

Święty kamień w polu

Przysiądź na nim, panie

Święty płomyk rosy

Święte wędrowanie a

Święty chleb - chleba łamanie F G C

Święta sól - solą witanie F G C

Święta cisza, święty śpiew F G a

Znojny łomot prawych serc F G

Słupy oczu zapatrzonych

Bicie powiek zadziwionych

Święty ruch i drobne stopy

Święta, święta, święta ziemia, co nas nosi

Słońce i ludny niebieski zwierzyniec a F

Baran, Lew, Skorpion i Ryby sferyczne G a

Droga Mleczna, Obłok Magellana a F

Meteory, Gwiazda Przedporanna G

Saturn i Saturna dziwów wieniec a F

Trzy pierścienie i księżyców dziewięć G a

Neptun, Pluton, Uran, Mars, Merkury, Jowisz a F G

Święty chleb - chleba łamanie

Święta sól - solą witanie

Święta cisza, święty śpiew

Znojny łomot prawych serc

Słupy oczu zapatrzonych

Bicie powiek zadziwionych

Święty ruch i drobne stopy

Święta, święta, święta ziemi, co nas nosisz

La, la, lalalalala... | x2

a F G a a G F G

Scarborough Fair

Are you going to Scarborough Fair?
Parsley, sage, rosemary and thyme
Remember me to one who lives there
She once was a true love of mine

e D e
G e A e
e G D
e D e

kapo #3
a G a
C a D a
a C G
a G a

Have her make me a cambric shirt
Parsley, sage, rosemary and thyme
Without no seam nor fine needle work
And then she'll be a true love of mine

Tell her to weave it in a sycamore wood lane
Parsley, sage, rosemary and thyme
And gather it all with a basket of flowers
And then she'll be a true love of mine

Have her wash it in yonder dry well
Parsley, sage, rosemary and thyme
where water ne'er sprung nor drop of rain fell
And then she'll be a true love of mine

Have her find me an acre of land
Parsley, sage, rosemary and thyme
Between the sea foam and over the sand
And then she'll be a true love of mine

Plow the land with the horn of a lamb
Parsley, sage, rosemary and thyme
Then sow some seeds from north of the dam
And then she'll be a true love of mine

Tell her to reap it with a sickle of leather
Parsley, sage, rosemary and thyme
And gather it all in a bunch of heather
And then she'll be a true love of mine

Are you going to Scarborough Fair?
Parsley, sage, rosemary and thyme
Remember me to one who lives there
She once was a true love of mine

Scarlet

1861
W Atlancie szał tysięcy młodych nóg
Generał Lee podniósł w górę rękę
Jankesom śmierć- tak nam dopomóż Bóg

G D G G
e C D
G D e C
G C D

Na dworcu tłok, sztandary i kobiety
Pociągi pełne chłopców żądnych krwi
W kwietniowym słońcu błyszczą epolety
Wiwat południe! Wiwat stary Lee!

G D G G
e C D
G D e C
G C D

REF: Scarlet, czemu słowa takie zimne
Jakby w gardle okruch lodu stał
Scarlet wojna nie jest dla dziewczynek
Które nie potrafią grać vabank

G D
A C D D
G D
a C D D

1862
Jesienne słońce w epoletach lśni
Generał Lee dochodzi do Missouri
Do Pensylwanii wkracza stary Lee

Artyleryjski ogień wkrótce zdławi
Jankeskie szczury w górach Tennessee
Zwycięstwa Bóg Atlancie błogosławi
Wiwat południe! Wiwat stary Lee!

REF: Scarlet, czemu słowa...

1864
W krwi południowej tonie miasta bruk
Jankeskie psy nie wejdą do Atlanty
Jankesom śmierć- tak nam dopomóż Bóg

Płonie Atlanta w ogniu oszalałym
Sztandar oblażą wygłodzone wszy
Armia opuszcza miasto osłupiałe
Znak krzyża szabłą kreśli stary Lee

REF: Scarlet, on powtarza twoje imię
Czując w ustach prochu smak
Scarlet, wojna nie jest dla dziewczynek
Które nie potrafią grać vabank

Sen Katarzyny II

Jacek Kaczmarski

Na smyczy trzymam filozofów Europy	G D G
Podparłam armią marmurowe Piotra stropy	G D e
Mam psy, sokoły, konie, kocham łów szalenie	C D e
A wokół same zające i jelenie	C D G
Pałace stawiam głowy ścinam	Fis7 h
Kiedy mi przyjdzie na to chęć	Fis G D
Mam biografów, portrecistów	C D e
I jeszcze jedno pragnę mieć...	C D G

Stój Katarzyno! koronę carów	e a e a
Sen taki jak ten może ci z głowy zdjąć	e a C D G

Kobietą jestem ponad miarę swoich czasów
Nie bawią mnie umizgi bladych lowelasów
Ich miękkich palców dotyk budzi obrzydzenie
Już wolę łowić zające i jelenie
Ze wstydu potem ten i ów
Rzekł o mnie: niewyżyta Niemra
I pod batogiem nago biegł
Po śniegu dookoła Kremia

Stój Katarzyno! koronę carów
Sen taki jak ten może ci z głowy zdjąć

Kochanka trzeba mi takiego jak imperium
Co by mnie brał tak, jak ja daję: całą pełnią
Co by i władcy i poddańca był wcieleniem
By mi zastąpił zające i jelenie
Co by rozumiał tak jak ja
Ten głupi dwór rozdanych ról
I pośród pochylonych głów
Dawał mi rozkosz albo ból!

Stój Katarzyno! koronę carów
Sen taki jak ten może ci z głowy zdjąć

Gdyby się kiedyś kochanek taki znalazł...
Wiem, sama wiem! Kazałabym go ściąć!

Słuchaj kiedy śpiewa lud

"Nędznicy"

Słuchaj, kiedy śpiewa lud	C
Gdy się u ludzi zbiera gniew	F C
Taki jest głos zjadaczy chleba,	a d
Gdy kajdanom mówią nie	G
Niechaj jeden serca rytm	C
Zacznie jak werbel w piersi bić	F C
A lepsze jutro zbudzi się, kiedy wstanie świt	a d G C

Kto chce z nami ruszyć w bój i na krucjatę razem iść	H e h
Zobaczy lepszy świat, kto barykady zajmie szczyt	a e
Nie lęka się kul	C
Ten, kto wolnym człowiekiem chce być	a D

Słuchaj, kiedy śpiewa lud	G
Gdy się u ludzi zbiera gniew	C G
Taki jest głos zjadaczy chleba,	e a
Gdy kajdanom mówią nie	D
Niechaj jeden serca rytm	G
Zacznie jak werbel w piersi bić	C G
A lepsze jutro zbudzi się, kiedy wstanie świt	e a D G

Kto na szalę rzuci los
By tryumfował sztandar nasz
Czas gotować się na śmierć
I życie czas w ofierze dać
By krew bohaterów
Obmyła do czysta ten kraj

Słuchaj, kiedy śpiewa lud
Gdy się u ludzi zbiera gniew
Taki jest głos zjadaczy chleba,
Gdy kajdanom mówią nie
Niechaj jeden serca rytm
Zacznie jak werbel w piersi bić
A lepsze jutro zbudzi się, kiedy wstanie świt

Spotkanie w porcie

Jacek Kaczmarski

W Amsterdamie statek nasz na wyładunku był, a
Człowiek do roboty nie miał nic, więc w porcie pił. a E
Piję po obcemu nie rozumiem, nudzę się, d a
Kiedy jakiś czarny siada koło mnie. E a

- America - mówi do mnie - zrozumiałem, d a
Rozejrzałem się i mówię - Sowietskij Sojuz. E a
- Soviet Union - on się cieszy, ja do pełna mu nalałem, d a
Jak raz swoich nie było więc był pełny luz. E a

Po ichniemu nie rozumiem, on po ludzku też, a
Lecz jest wódka, więc jest tłumacz, przy niej mów co chcesz. a E
Postawiłem po sto gram, niech Negr widzi że gest mam, d a
Jemu przecież w Ameryce ciężko jest. E a

On tymczasem mówi - Stany Zjednoczone E a
To największe państwo z wszystkich świata państw! E a
W bankach złota ma zasoby niezliczone, E a
Chcesz z nim zacząć to już nie masz żadnych szans. E a

A ja na to - Kreml w niebo śle rakiety! a E a
Bez wysiłku wielkich rzek zawraca bieg! a E a
Żal mi ciebie lecz niestety d
Również trudny kunszt baletu a
Najlepiej posiadł on na planecie tej! E a

Przyszło potem po gram dwieście do rozmowy chęć, a
Wyjaśniłem mu że jest ofiarą klasowych spięć, a E
Lecz Murzyna marynarski umysł wciąż w ciemnościach trwał d a
I na światły wywód mój odpowiedź dał: E a

- U nas jest na głowę po dwa samochody, E a
Zbudowaliśmy największy świata gmach, E a
Nasza demokracja daje nam swobody, E a
Których oczekuje cały świat we łzach. E a

A ja na to - my w niebo ślem rakiety! a E a
Bez wysiłku wielkich rzek cofamy bieg! a E a
Żal mi ciebie lecz niestety d
Również trudny kunszt baletu a
Najlepiej posiedliśmy na planecie tej! E a

Szybko nabierała tempa ta wymiana zdań,	a
Ale nie chciał Negr zrozumieć co jest dobre dlań.	a E
Postawiłem po gram trzysta, myślę teraz zgodzi się,	d a
Ale on choć ledwie mówi jednak mówi, że:	E a
- Ja posiadam wielki kanion Colorado.	E a
Delfinów język też rozszyfrowałem ja.	E a
U mnie Niagara jest największy z wodospadów	E a
I gwiazd pięćdziesiąt moja flaga ma,	E a
A ja na to - ja w niebo ślę rakiety!	a E a
Bez wysiłku wielkich rzek zawracam bieg!	a E a
Żal mi ciebie lecz niestety	d
Również trudny kunszt baletu	a
Najlepiej ja posiadam na planecie tej!	E a

Szara lilijka

Gdy zakochasz się w szarej lilijce	a d
I w świetlanym harcerskim krzyżu,	E a
Kiedy olśni cię blask ogniska,	
Radę jedną ci dam:	

Założ mundur i przypnij lilijkę,	a d
Czapkę na bakier włóż, (na bakier)	G C E
W szeregu stań wśród harcerzy	a d
I Razem z nami w świat rusz.	E a

Razem z nami będziesz wędrować
 Po Łysicy i Świętym Krzyżu,
 Poznasz urok Gór Świętokrzyskich,
 Które powiedzą ci tak.

Założ mundur i przypnij lilijkę...

Gdy po latach będziesz wspominać
 Stare dzieje z harcerskiej drużyny
 Swemu dziecku, co dorastać zaczyna,
 Jedną radę dasz.

Założ mundur i przypnij lilijkę...

Testament

Idę samotny wśród gór zagubiony w świecie
Wiatr tylko ścieżki me zna
Słońce niebawem za horyzont zajdzie
Światem zawładnie mgła
Gdy wśród ciemności ognik jakiś ujrzę
Będzie to dobry znak
Nowych ludzi poznam od niech się nauczę
Gawęd starych jak świat

fis
A
E
fis

Niech każdy z was się dowie
Co traci nie będąc tu
Wiatr szumem ci opowie
Co zaszło przed lat stu
Strumień orzeźwi ci stopy
I on kiedyś wody dał
Spragnionym w górach wędrowcom
Co szli tędy tak jak ja

A E
fis

Góra za górą chowa swe oblicze
I tak przez cały świat
Żadna mi nie ujdzie, wszystkie zalicze
Chociaż to drogi szmat
Lat mi przybywa i świat się starzeje
Cóż, naturalna to rzecz
Ktoś kto przeglądać będzie stare szpargały
Może przeczyta ten tekst

Niech każdy z was się dowie...

Tomu kosa dobre kosyt

wyk.: Werchowyna

Tomu kosa dobre kosyt,
Komu myła jisty nosyt, heja, hoj!
I me niby tak kosyla, heja, hoja,
I meni by tak kosyla,
Kołyb meni myła jisty nosyla.

a F
C d E7 a
F C F C E7
a F
C d E7 a

Tam na hori peń duplawyj,
A mij myłyj kuczeraiwyj, heja, hoj!
Kuczeryky na nym skaczut, heja, hoja,
Kuczeryky na nym skaczut,
Kari oczka za nym płaczut, heja, hoj!

A mij myłyj ne linywyj,
 Kupyw ~ sobi hrebiń krywyj, heja, hoj!
 Kuczeryky rozczesaty, heja, hoja,
 Kuczeryky rozczesaty,
 Szczob ne buły pełechati, heja, hoj!

A dobre sia, dobre maju,
 Na horboczku chyżu maju, heja, hoj!
 Chyżu maju na horboczku, heja, hoja,
 Chyżu maju na horboczku,
 Sered sefa frajiroczku, heja, hoj!

Ty do mene ne chody

wyk.: *Werchowyna*

Ty do mene, ty do mene
 Ne chody,
 Kucyj, koroteńkyj,
 Bo do mene, bo do mene
 Chodyt' wże ~
 Wysokyj, toneńkyj.

kapo #3

d	a
A7	E7
A7 d	E7 a
d	a
A7	E7
A7 d	E7 a

Ty do mene ne chody,
 Kucyj, koroteńkyj,
 Bo do mene chodyt' wże ~
 Wysokyj, toneńkyj.

g d	d a
A7 d D7	E7 a A
g d	d a
A7 d	E7 a

Ty do mene ne chody,
 Ne trat' stilky hroszej,
 Ja za tebe ne pidu,
 Bo ty nechoroszyj.

Ty na mene ne dywys',
 Ne wytriszczuj oczi,
 Ja za tebe ne pidu,
 Bo my sia ne chce.

Warneńczyk

Lśni chorągiew pozłocista	a G a	1	d a d
Chrześci zbroja szmelcowana	C G C		F C F
Jedzie, jedzie król Władysław	d a		g d B
By poskromić bisurmana	G a		d a d
Po wąwozach brzmia cykady		1	d a d
Koń królewski raźnie parska			F C F
Dzielny Węgier Jan Hunyady			g d B
Sprawia szyki klnąc z madziarska			d a d
Nad wzgórzami wstają zorze		[2]	F C F
Wojsko w marszu rumor czyni			F C F
Bo już widać Czarne Morze			g d B
Mówi legat cesarini			d a d
Król naprędce je śniadanie		1	
Jan Hunyady wszedł z łoskotem			
Nawalili Wenecjanie			
Wycofali swoją flotę			
Król odstawił kubek z winem		[2]	
Blask mu strzelił spod powieki			
Uderzamy za godzinę			
A Wenecji wstyd na wieki			
Jeszcze Warna w dali drzemie		1	
Jeszcze nisko stoi słońce			
A pancerni strzemię w strzemię			
A pancerni koncerz w koncerz			
A pancerni kopia w kopię		1	
Ku piaszczystym patrzą brzegom			
No to cześć, daj pyska chłopie			
Mówi król do Hunyadego			
I zgrzytnęły jednym blaskiem		[2]	
Setki mieczy wyszarpiętych			
I trzasnęły jednym trzaskiem			
Setki przyłbic zatrzaśniętych			

I zadrżała ziemia święta I huknęły dzwony w mieście I ruszyli, najpierw stępa Potem kłusem, cwałem wreszcie	1
Poszła dzielna polska jazda Poszli Węgrzy niczym diabli Jak stalowa, ostra drzazga Jak błyszczące ostrze szabli	[2]
I widziano jak lecieli Pędem wielkim i szalonym I widziano jak tonęli W morzu Turków niezmiernym	1
Po czym z piórem siadł nad kartą Mnich uczony, stary skryba Warto było, czy nie warto Odwrót byłby lepszy chyba	1
Chrzanił zacny zjadacz chleba Czas nad nami wartko goni I tak kiedyś umrzeć trzeba To już lepiej tak jak oni	[2]
Zresztą koniec dzieło wieńczy Mnich w klasztorze kipnął marnie A szalony król Warneńczyk Ma grobowiec w pięknej Warnie	1
I szanują go Bułgarzy I nas dzięki niemu cenią Więc na czarnomorskiej plaży Kłaniam się królewskim ceniom	[2]

We wtorek po sezonie

Złotym kobiercem wymoszczone góry
Jesień w doliny przysła dziś nad ranem
Buki czerwienią zabarwiły chmury
Z latem się złotym właśnie pożegnałem

C F C
a F d G
C F E a
F G C

We wtorek w schronisku po sezonie
W doliny wczoraj zszedł ostatni gość
Za oknem plucha, kubek parzy w dłonie
I tej herbaty, i tych gór mam dość

C F G C
a D G
C F E a
F G C

Szaruga niebo powoli zasnuwa
Wiatr już gałęzie pootrzęsał z liści
Pod wiatr, pod górę znowu sam zasuwał
Może w schronisku spotkam kogoś z bliskich

We wtorek w schronisku po sezonie
W doliny wczoraj zszedł ostatni gość
Za oknem plucha, kubek parzy w dłonie
I tej herbaty, i tych gór mam dość

Ludzie tak wiele spraw muszą załatwić
A czas sobie płynie wolno panta rei
Do ciebie tylko już nie umiem trafić
Kochać to więcej siebie dać, czy mniej

We wtorek w schronisku po sezonie
W doliny wczoraj zszedł ostatni gość
Za oknem plucha, kubek parzy w dłonie
I tej herbaty, i tych gór mam dość..

Wędrowiec

Nie oglądaj się za siebie, kiedy wstaje brzask-
Ruszaj dalej w świat, nie zatrzymuj się.

d F
C G d

Sam wybierasz swoją drogę z wiatrem czy pod wiatr-
Znasz tu każdy szlak, przestrzeń woła Cię.

d F
C G d

Przecież wiesz, że dla Ciebie każdy nowy dzień.
Przecież wiesz, że dla Ciebie chłodny lasu cień.
Przecież wiesz, jak upalna bywa letnia noc.
Przecież wiesz, że wędrowca los- to jest Twój los.

F C G d

Lśni w oddali toń jeziora, słyszysz ptaków krzyk-
Tu odpoczniesz dziś i nabierzesz sił.
Ale jutro znów wyruszysz na swój stary szlak,
Będziesz dalej szedł, tam gdzie pędzi wiatr.

Przecież wiesz, że dla Ciebie każdy nowy dzień.
Przecież wiesz, że dla Ciebie chłodny lasu cień.
Przecież wiesz, jak upalna bywa letnia noc.
Przecież wiesz, że wędrowca los- to jest Twój los.

Wiatr i strzyga

śl. M. Służała, muz. Ludowa

d C

Podkradnę się, w twych włosach zanurzę dłoń,
Pobiegnę dalej, zniknę, wsiąknę w trawę,
Podejdę chyłkiem, szarpnę za sukni skraj,
Zanim obejrzysz się, już mnie nie będzie wcale.

Psoćniku wietrze, gdzie znów ukryłeś się.
Poczekaj chwilę, pstro masz tylko w głowie.
Wciąż dokądś pędzisz, o nic nie martwisz się.
Przysiądź na chwilę tu - smutno mi przecież samej.

Zakręcę w głowie, obsypię liśćmi twarz,
Całusa skradnę zanim się opędzisz.
Ciepłą dłonią oplotę cię, jak szal.
Tchnieniem szemrzących ust spłynę po twojej piersi.

Szaleńcze zwolnij, proszę, bo tchu mi brak.
Mój panie, hola! Ręce precz ode mnie.
Twych palców dotyk rozpala moją twarz,
Po plecach biegnie dreszcz, cała już się rumienię.

Twe dłonie złapię, porwę w szalony tan.
Na progu nocy wplączę się w twą suknię.
Twój okrzyk zduszę szaleństwem chciwych warg.
Tysiącem zwiewnych rąk wyrzeźbię twą figurę.

Za brodę złapię, tupnę, ugryzę w nos.
Dotrzymam w tańcu kroku, aż się zdziwisz.
Nakręcę uszu, przytrzymam cię za wąs.
Zwiode, uwiodę w las, wplączę cię w pajęczynę.

Splątani w jedno czmychniemy w leśny gąszcz.
Wszak życie nasze - jedno oka mgnienie.
W strumieniu, w trawie nasz zwariowany płas,
W krzaku dzikiego bzu cisza - już po spełnieniu...

Wieczorne Ognioobranie

Witold Olderowicz

Kiedy cisza świat zaległa G
Bóg rozpostarł tren ciemności D
i gdy gwiazdy w noc wybiegły e
szukać ciepła swej światłości. C

Śpiewam do was i do nieba, G
że przyjaźni mi potrzeba D
płomiennego ognioobrania e
rąk przyjaciół i kochania C
i kochania... G

Kiedy wieczór nas połączy G
z rąk do serca mkną iskiarki D
i gdy oczy są wpatrzone e
w płomień serca i podzięk. C

Śpiewam do was i do nieba...

Kiedy przyjaźń z rąk rozkwita G
czas zatrzymał się zwabiony D
i gdy rozstać się nie chcemy e
świat jest w duszach uniesiony. C

Śpiewam do was i do nieba...

Wieje wiatr

Dom o Zielonych Progach

Wieje wiatr w mojej głowie
Nad doliny i nad sady niesie mnie
Wieje wiatr w mojej głowie
On pieśń wolności niesie mi

e D
a7 h7 e

I choćbym drogę zagubił
I nie wiedział dokąd iść
I wszystko co wokół mnie
Straciło nagle sens
Przyjaciele by odeszli
Znikli nagle by gdzieś
I cała wiara moja
Rozpadła by się w pył

C* /bez palca na strunie H/
h /bez bare/

I choćbym całą nadzieję
Utracił z dnia na dzień
A chmury czarne jak noc
Przyćmiły by mi słońce
I sam bym został jak palec
Pośród nieprzebytych gór
I miłości bym nie miał
Zagubił bym ją

Zapach róży

Wiem dobrze, co czujesz, te moje nastroje
Szybka zmiana zdania, zamknięte pokoje
Może to zabawne, ale ja nie żartuję
Chcę być sprawiedliwym, przecież ja też czuję

a F C G
a F d G

Ref.:

Też jestem człowiekiem, też serce posiadam
Także innych kocham, także innych zdradzam
Też mnie nienawidzą, kochają niektórzy
Też prawie jak każdy, lubię zapach róży

Też jestem samotny, czuję zapomnienie
Dobrze wiesz, że miłość to moje zbawienie
Niszczy mnie samotność, tak bardzo powoli
Choć już zrozumiałem, że nienawiść boli

Ref.:

Też jestem człowiekiem...

Chociaż nie znalazłem duszy sobie bratniej
Chcę tu jeszcze zostać do chwili ostatniej
Smutno trochę było, trochę się zawiodłem
Wtedy już wiedziałem, zostać tu nie mogę

Ref.:

Też jestem człowiekiem...

Teraz, gdy odszedłem kwiatom się spowiadam
Z tego, że Cię kocham, że serce posiadam
Z tego, że żałuję, nie brak mi sumienia
Które mi wskazuje drogę do zbawienia

Ref.:

Też jestem człowiekiem...

Zegarmistrz światła

słowa: Bogdan Chorążuk

muzyka: Tadeusz Woźniak

A kiedy przyjdzie także po mnie	a G
zegarmistrz światła purpurowy	D a
By mi zabełtać błękit w głowie	C G
to będę jasny i gotowy	D a

Spłyną przeze mnie dni na przestrzał
zgasną podłogi i powietrza
Na wszystko jeszcze raz popatrzę
i pójdę nie wiem gdzie na zawsze

Zbroja

Jacek Kaczmarski

Daleś mi Panie zbroję	e D e
Dawny kuł płatnerz ją	e D e
W wielu pogięta bojach	e D e
W wielu ochrzczone krwią	e D e
W wykutej dla giganta	G e
Potykam się co krok	e A H
Bo jak sumienia szantaż	G Fis F e
Uciska lewy bok	e D e
Lecz choć zaginął hełm i miecz	D G D
Dla ciała żadna w niej ostoja	D a G
To przecież w końcu ważna rzecz	a H7 C a
Zbroja	e H7 e A e
Magicznych na niej rytów	e D e
Dziś nie odczyta nikt	e D e
Ale wykuta z mitów	e D e
I wieczna jest jak mit	e D e
Do ciała mi przywarła	G e
Przeszkadza żyć i spać	e A H
A tłum się cieszy z karła	G Fis F e
Co chce giganta grać	e D e
Lecz choć zaginął hełm i miecz	D G D
Dla ciała żadna w niej ostoja	D a G
To przecież w końcu ważna rzecz	a H7 C a
Zbroja	e H7 e A e
A taka w niej powaga	e D e
Dawno zaschniętej krwi	e D e
Że czuję jak wymaga	e D e
I każe rosnać mi	e D e
Być może nadaremnie	G e
Lecz stanę w niej za stu	e A H
Zdejmij ją Panie ze mnie	G Fis F e
Jeśli umrę podczas snu	e D e
Bo choć zaginął hełm i miecz	D G D
Dla ciała żadna w niej ostoja	D a G
To przecież w końcu ważna rzecz	a H7 C a
Zbroja	e H7 e A e

Wrzasnęli hasło -- wojna!	e D e
Zbudzili hufce hord	e D e
Zgwałcona noc spokojna	e D e
Ogląda pierwszy mord	e D e
Goreją świeże rany	G e
Hańbiona płonie twarz	e A H
Lecz nam do obrony dany	G Fis F e
Pamięci pancierz nasz	e D e
Więc choć za ciosem pada cios	D G D
I wróg posiłki śle w konwojach	D a G
Nas przed upadkiem chroni wciąż	a H7 C a
Zbroja	e H7 e A e
Wywlekli pudła z blachy	e D e
Napchali kul do luf	e D e
I straszą -- sami w strachu	e D e
Strzelają do ciał i słów	e D e
Zabrońcie żyć wystrzałem	G e
Niech zatryumfuje gwałt	e A H
Nad każdym wszędzie ciałem	G Fis F e
Pamięci żywej kształt	e D e
Choć słońce skrył bojowy gaz	D G D
I żołdak pławi się w rozbojach	D a G
Wciąż przed upadkiem chroni nas	a H7 C a
Zbroja	e H7 e A e
Wytresowali świnie	e D e
Kupili sobie psy	e D e
I w pustych słów świątyni	e D e
Stawiają ołtarz krwi	e D e
Zawodzi przed bałwanem	G e
Póślepy kapłan łgarz	e A H
I z każdym nowym zdaniem	G Fis F e
Hartuje pancierz nasz	e D e
Choć krwią zachłysnął się nasz czas	D G D
Choć myśli toną w paranojach	D a G
Jak zawsze chronić będzie nas	a H7 C e
Zbroja	e H7 e A e

Znów wędrujemy

Grzegorz Turnau

Znów wędrujemy ciepłym krajem	e h
Malachitową łąką morza	C D
Ptaki powrotne umierają	e h
Wśród pomarańczy na rozdrożach	C
Na fioletowoszarych łąkach	C D
Niebo rozpina płynność arkad	G C
Pejzaż w powieki miękko wsiąka	a e
Zakrzepła sól na nagich wargach	C e h C D

A wieczorami w prądach zatok	e h
Noc liże morze słodką grzywą	C D
Jak miękkie gruszki brzmieje lato	e h
Wiatrem sparzone jak pokrzywą	C
Przed fontannami perłowymi	C D
Noc winogrona gwiazd rozdaje	G C
Znów wędrujemy ciepłą ziemią	a e
Znów wędrujemy ciepłym	C D
Krajem	e h
Malachitową łąką morza	C D
Ptaki powrotne umierają	e h
Wśród pomarańczy na rozdrożach	C

C D G C a e C D

Znów wędrujemy ciepłym krajem	e h
Malachitową łąką morza	C D
Ptaki powrotne umierają	e h
Wśród pomarańczy na rozdrożach	C
Przed fontannami perłowymi	C D
Noc winogrona gwiazd rozdaje	G C
Znów wędrujemy ciepłą ziemią	a e
Znów wędrujemy ciepłym	C D
Krajem	e h
Malachitową łąką morza	C D

e h C D E

Zostanie tyle gór

Dom o zielonych progach

Zostanie tyle gór
Ile udźwignąłem na plecach
Zostanie tyle drzew
Ile narysowało pióro

e
C
G
D (A C e)

Tak gotowym trzeba być
Do każdej ludzkiej podróży
Tak zdecydują w niebie
Lub serce nie zechce już służyć
Ja tylko zniknę wtedy
W starym lesie bukowym
To jakbym wrócił do siebie
Po prostu wrócę do domu

Zostanie tyle gór...

I wszystko tam będzie jak w życiu
I stół, i krzesła, i buty
Te same nieporuszone
Na niebie zostaną góry
Tylko ludzi nie będzie
Tych co najbardziej kocham
Czasem we śnie ukradkiem
Zamienią ze mną dwa słowa

Zostanie tyle gór...

Będą leciały stadem liście
Duszycki i szepty ich w lesie
Będzie tak wielki i świsty
Rok cały będzie tam jesień

Zostanie tyle gór...

Źródło

Jacek Kaczmarski

Płynie rzeka wąwozem jak dnem koleiny,
która sama siebie żłobiła,
Rosną ściany wąwozu, z obu stron coraz wyżej,
tam na górze są ponoć równiny;
I im więcej tej wody, tym się głębiej potoczy
Sama biorąc na siebie cień zboczy...

Piach spod nurtu ucieka, nurt po piachu się wije,
własna w czeluść ciągnie go siła.
Ale jest ciągle rzeka na dnie tej rozpadliny,
jest i będzie, będzie jak była,
Bo źródło,
bo źródło
Wciąż bije.

A na ścianach wysokich pasy barw i wyłobień,
tej rzeki historia, tych brzegów -
Cienie drzew powalonych, ślady głązów rozmytych,
muł zgarnięty pod siebie - wbrew sobie
A hen, w dole blask nikły ciągle ziemię rozcina,
Ziemia nad nim się zrastać zaczyna...

Z obu stron żwir i glina, by zatrzymać go w biegu,
woda syczy i wchłania, lecz żyje
I zakręca, omija, wsiąka, wspina się, pieni,
ale płynie, wciąż płynie wbrew brzegom -
Bo źródło...

I są miejsca gdzie w szlamie woda niemal zastygła
pod kożuchem brudnej zieleni
Tam ślad, prędzej niż ten kto zostawił go, znika
- niewidoczne bagienne są sidła.
Ale źródło wciąż bije, tłoczy puls między stoki,
Więc jest nurt, choć ukryty dla oka!

Nieba prawie nie widać, czeluść chłodna i ciemna,
Niech się sypią lawiny kamieni!
I niech łączą się zbocza bezlitosnych wąwozów,
Bo coś draży kształt przyszłych przestrzeni
Jak nie rzeka podziemna?
Groty w skałach wypłucze, żyły złote odkryje -
Bo źródło...

SPIS PIEŚNI

Arka Noego	-----	3
Ballada o Dzikim Zachodzie	-----	4
Ballada o krzyżowcu	-----	5
Krzyżowiec Kontratakuje	-----	5
Bez słów	-----	6
Bezdroża	-----	7
Biały kaftanik	-----	8
Bieszczady	-----	9
Bieszczadzki blues	-----	10
Bieszczadzki rajd	-----	11
Bieszczadzki trakt	-----	12
Bieszczadzkie anioły	-----	13
Bieszczadzkie reagge	-----	14
Bijatyka	-----	14
Bitwa	-----	15
Chlebie najcichszy	-----	16
Czarny blues o czwartej nad ranem	-----	17
Czarny chleb	-----	18
Cztery piwka na stół	-----	19
Deesis	-----	20
Deszcze niespokojne	-----	22
Dni których nie znamy	-----	23
Do serca przytul psa	-----	24

Dobosz	-----	25
Don't worry be happy	-----	26
Dożywocie gór	-----	27
Dym z jałowca	-----	28
Emeryt	-----	29
Fala za falą	-----	30
Harcerskie ideały	-----	30
Hej przyjaciele	-----	32
Hiszpańskie dziewczyny	-----	33
Idąc zawsze idź	-----	34
Irlandzki sen	-----	35
Jak	-----	36
Jałta	-----	36
Jesień idzie	-----	38
Jest taki samotny dom	-----	39
Kamienie	-----	40
Ked mi przysła karta	-----	41
Krajka	-----	42
Krzyk	-----	43
Kto powie mi jak	-----	44
Kwiat Jabłoni	-----	44
Lekcja historii klasycznej	-----	45
Lipka	-----	46
Lisom, lisom	-----	47

Lubię mówić z Tobą	-----	48
Major ponury	-----	49
Modlitwa o wschodzie słońca	-----	50
Motyle pocałunki	-----	50
My cyganie	-----	51
Myśliwa	-----	52
Nie lubię wampirów	-----	53
Nim wstanie dzień	-----	54
Noc w Bieszczadach	-----	55
Obława	-----	56
Ona sobie tego nie życzy	-----	58
Opadły mgły	-----	59
Pamiętnik apostoła	-----	60
Pejzaże harasymowiczowskie	-----	61
Pieśń o Małym Rycerzu	-----	62
Pieśń Priscilli	-----	63
Pieśń Wielorybników	-----	64
Pieśń XXIX	-----	65
Piosenka dla dzieci	-----	66
Płyńmy do starej Maui	-----	67
Poezja	-----	68
Przebudzenie	-----	69
Przechyły	-----	70
Rapapara	-----	71

Rio	-----	72
Sanctus	-----	73
Scarborough Fair	-----	74
Scarlet	-----	75
Sen Katarzyny II	-----	76
Słuchaj kiedy śpiewa lud	-----	77
Spotkanie w porcie	-----	78
Szara lilijka	-----	79
Testament	-----	80
Tomu kosa dobre kosyt	-----	80
Ty do mene ne chody	-----	81
Warneńczyk	-----	82
We wtorek po sezonie	-----	84
Wędrowiec	-----	85
Wiatr i strzyga	-----	86
Wieczne Ogniobranie	-----	87
Wieje wiatr	-----	88
Za siódmą chmurą	-----	89
Zapach róży	-----	90
Zegarmistrz światła	-----	91
Zbroja	-----	92
Znów wędrujemy	-----	94
Zostanie tyle gór	-----	95
Źródło	-----	96